DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · sisè període · sèrie C · número 616

Comissió de Cultura

Sessió 22, dimecres 11 de novembre de 2020

Presidència de l'Il. Sr. Lluís Font i Espinós

Dossier

TAULA DE CONTINGUT

Proposta de resolució sobre la judicialització del patrimoni per part d'Aragó per a espoliar el Museu de Lleida
250-01101/12 4

Proposta de resolució sobre la defensa del Museu de Lleida i la unitat de la seva col·lecció
250-01104/12 6

Proposta de resolució sobre el litigi entre Aragó i Catalunya per les obres d'art
250-01117/12 7

Proposta de resolució sobre la defensa de la unitat, la conservació i la gestió de la col·lecció d'art sacre del Museu de Lleida
250-01137/12 9

Proposta de resolució sobre el Conservatori de Música Isaac Albéniz, de Girona
250-01001/12 25

Proposta de resolució sobre l'anul·lació de les retallades pressupostàries en l'àmbit cultural
250-01033/12 29

Proposta de resolució sobre l'ús de referències històriques correctes per la Generalitat
250-01041/12 36

Proposta de resolució sobre la preservació i la catalogació dels fons audiovisuals
250-01059/12 41

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reprodueix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7992 (sèrie C)
DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 22 de la CC

La sessió de la Comissió de Cultura (CC) s'obre a un quart de quatre de la tarda. Presideix Lluís Font i Espinós, acompanyat de la vicepresidenta, Concepción Abellán Carretero, i de la secretària, Blanca Victoria Navarro Pacheco. Assisteix la Mesa la lletrada Esther Andreu i Fornós.

Hi són presents els diputats Héctor Amelló Montiu, Martín Eusebio Barra López, Susana Beltrán García, Maialen Fernández Cabezas i Elisabeth Valencia Mimbrero, pel G. P. de Ciutadans; Montserrat Macià i Gou, Xavier Quinquillà Durich, Mònica Sales de la Cruz i Francesc Ten i Costa, pel G. P. de Junts per Catalunya; Gemma Espigares Tribó, Jenn Díaz Ruiz, M. Assumpció Laïlla i Jou, Alba Metge Climent i Ruben Wagensberg Ramon, pel G. P. Republicà; Rafel Bruguera Batalla i Esther Niubó Cidoncha, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar, i Natàlia Sànchez Dipp, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Proposta de resolució sobre la judicialització del patrimoni per part d'Aragó per a espoliar el Museu de Lleida (tram. 250-01101/12). Grup Parlamentari Republicà. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 497, 21; esmenes: BOPC 571, 3).

2. Proposta de resolució sobre la defensa del Museu de Lleida i la unitat de la seva col·lecció (tram. 250-01104/12). Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 501, 25).

3. Proposta de resolució sobre el litigi entre Aragó i Catalunya per les obres d'art (tram. 250-01117/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació (text presentat: BOPC 510, 62).

4. Proposta de resolució sobre la defensa de la unitat, la conservació i la gestió de la col·lecció d'art sacre del Museu de Lleida (tram. 250-01137/12). Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat i votació (text presentat: BOPC 510, 82).

5. Proposta de resolució sobre el Conservatori de Música Isaac Albéniz, de Girona (tram. 250-01001/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 441, 14; esmenes: BOPC 489, 14).

6. Proposta de resolució sobre l'anul·lació de les retallades pressupostàries en l'àmbit cultural (tram. 250-01033/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 472, 158; esmenes: BOPC 531, 3).

7. Proposta de resolució sobre l'ús de referències històriques correctes per la Generalitat (tram. 250-01041/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 479, 13; esmenes: BOPC 531, 3).

8. Proposta de resolució sobre la preservació i la catalogació dels fons audiovisuals (tram. 250-01059/12). Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 479, 33; esmenes: BOPC 531, 4).

9. Proposta de resolució sobre el patrimoni artístic modernista de Lloret de Mar (tram. 250-01112/12). Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat i votació (text presentat: BOPC 510, 57).

El president

Bona tarda. Benvinguts a una nova sessió de la Comissió de Cultura del Parlament de Catalunya. Una especial benvinguda a aquelles persones que ens segueixen a través del Canal Parlament.

Comencem una sessió que es dedicarà a vuit propostes de resolució: quatre d'elles, relatives al Museu de Lleida i les altres quatre són sobre temes diversos.

En primer lloc, voldria preguntar als portaveus dels grups parlamentaris si hi ha alguna substitució per a la sessió d'avui.

Héctor Amelló Montiu

Sí. Gracias, presidente. Por Ciudadanos, Elisabeth Valencia sustituirá a Jorge Feijóo.

El president

Moltes gràcies. Hi ha alguna substitució més?

Gemma Espigares Tribó

Sí, president. En el cas del Grup Republicà, jo mateixa substituiré la diputada Palacín.

El president

Molt bé.

Proposta de resolució sobre la judicialització del patrimoni per part d'Aragó per a espoliar el Museu de Lleida

250-01101/12

Bé, doncs, comencem amb el primer punt de l'ordre del dia, la Proposta de resolució sobre la judicialització del patrimoni per part d'Aragó per a espoliar el Museu de Lleida, presentada pel Grup Republicà. Té la paraula la diputada Gemma Espigares.

Gemma Espigares Tribó

Gràcies, president. De fet, fa més de trenta anys que malauradament vivim aquesta situació de litigis, primer des de l'àmbit eclesiàstic i, després, ja fa..., d'uns anys cap aquí, en l'àmbit judicial, als tribunals.

Fa gairebé tres anys de l'espoli al Museu de Lleida, de matinada, de les quaranta-quatre obres del museu, durant l'aplicació del 155, i fa gairebé un any de la nova sentència amb les cent onze obres procedents de les parròquies de la Franja, i per tant no és casualitat que la data fos precisament dos anys després que sortís.

I això va motivar aquesta proposta de resolució, ara fa gairebé un any, sobre la judicialització d'aquest patrimoni per part de l'Aragó i per demanar als grups parlamentaris que condemnem l'espoli que hi va haver el 2017, però també que rebutgem noves accions judicials en aquest sentit i que retornem a l'àmbit polític allò que no n'hauria d'haver sortit.

Aquesta proposta de resolució va encaminada en propostes amb tres grans blocs; el primer, per manifestar aquest rebuig i també l'agraïment, l'agraïment als responsables i treballadors del Museu de Lleida, que van estar..., no només aquella nit i matinada, sinó també per tota la feina que es fa. També el suport a totes les institucions lleidatanes i el suport als veïns i a les veïnes que van haver de viure aquesta judicialització, i també la repressió policial que hi va haver per part de la Guàrdia Civil per defensar el patrimoni. La reprovació del ministre Méndez de Vigo per la seva aquiescència, perquè, malgrat no hi havia una sentència ferma en l'aplicació del 155, no va permetre que es poguessin fer tots els recursos que en cas d'haver estat en una situació de governabilitat s'haguessin pogut presentar. I també la reprovació a les declaracions del jutge Martín González; no al jutge, sinó a les declaracions incendiàries que va fer, perquè a l'*Heraldo de Aragón* no només va afirmar que va patir per les obres, aquella matinada del desembre del 2017, sinó que va arribar a insinuar que els manifestants que pacíficament estàvem allí..., i, de fet, hi havia molta gent jove però també hi havia molta gent gran, i que en cap moment es va presentar violència, doncs que fins i tot va arribar a insinuar que podríem haver calat foc als combois que s'enduien les obres espoliades. Per tant, no només aquesta

intromissió que un jutge faci declaracions públiques en aquest sentit, sinó que a més ho faci insinuant un comportament que mai el poble català hem tingut en aquest sentit i, a més, amb aquesta defensa pacífica que fem de l'art, del patrimoni i de les institucions.

Un segon bloc, que va encaminat a instar el Govern que també faci palès aquest suport a les institucions lleidatanes i, de fet, ja ho va fer al seu dia, però també mirant en clau de futur, no només de passat, perquè cal treballar coordinadament en el que vindrà. La diferència entre el paper galdós de l'alcalde Ros, el 2017, que va haver de marxar escridassat..., i la diferència amb fa un any, el 2019, quan l'alcalde Pueyo va liderar una resposta de totes les institucions a l'alçada i anant a l'una en la defensa del patrimoni. I, per tant, també en aquests nous moments que vindran, perquè estem a les portes d'una nova sentència amb el litigi de les obres de Barbastre-Montsó, i amb el que pugui venir, doncs, que hi hagi aquesta resposta coordinada. I, finalment, fer valer també aquesta Llei del patrimoni cultural català i la Llei de museus que tenim, que no va ser el cas durant el 2017.

I un tercer bloc, que ens sembla molt molt important, que és aquesta correcta conservació i seguretat de les obres mentre no són retornades al Museu de Lleida, i hi entraré en detall. L'exigir al Govern de l'Aragó que deixi de judicialitzar aquesta lluita pel patrimoni. Òbviament, arribem molt tard a demanar diàleg i després segurament en parlarem, eh?, però el que puguem seguir parlant amb criteris tècnics de com compartir obres, de mantenir-ne la unitat, com vam fer amb la declaració institucional, que pràcticament tots els grups vam donar-hi suport, és una línia molt diferent a la que estem ara. I també que s'obri una investigació sobre les condicions de transport amb les que es van fer el 2017, respectant els criteris internacionals.

I ho baso en dos grans exemples: el llavors conservador i historiador de l'art del Museu de Lleida, l'Alberto Velasco, a qui vull agrair també la feina que va fer i com a la premsa fa una exposició de tot aquest tema perquè també el puguem conèixer els qui no estem tan immersos en el tema, va parlar d'aquestes condicions de conservació. I ell posava com a mínim tres exemples: el primer, els problemes d'humitat i salinitat que hi ha al monestir de Sixena, que posen en perill l'estat de les obres. I el segon, la columna de climatització que van posar just davant d'una de les peces, que també la podria deteriorar. I el tercer exemple que posava, amb fotografies documentades, que era aquest incompliment dels estàndards internacionals, barrejant materials que són de teixit amb altres que són de metall dins de les mateixes urnes. Per tant, això són coses greus que no hauríem de permetre. I, a l'altra banda, com un expert, en aquest cas d'àmbit internacional, el Gianluigi Colalucci, que també se'l coneix per haver restaurat les pintures de la Capella Sixtina del Vaticà, parlava que haver mogut les peces murals hagués sigut un gran error, i en aquest cas sí que se li va fer cas. Per tant, doncs, que en aquest sentit puguem fer-ho.

Amb això, president, quedaria presentada la nostra part de la nostra proposta de resolució. Sí que els avanço, per facilitar a la resta de grups el seu posicionament, que hem transaccionat el punt 1 amb Junts per Catalunya, tal com els ho hem fet arribar per correu, i que acceptarem també l'esmena 3, que se'ns havia fet.

I, en tot cas, al següent torn em posicionaré de les esmenes de la resta de grups.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, diputada Espigares.

Proposta de resolució sobre la defensa del Museu de Lleida i la unitat de la seva col·lecció

250-01104/12

Ara té la paraula la diputada Montserrat Macià, del Grup de Junts per Catalunya, per defensar la seva proposta de resolució sobre la defensa del Museu de Lleida i la unitat de la seva col·lecció. Té la paraula.

Montserrat Macià i Gou

Gràcies, president. Abans de començar, president, vull donar des d'aquest Parlament de Catalunya el condol a la família, i a la família diocesana de Lleida, per la mort del bisbe Ciuraneta, bisbe de Lleida durant vuit anys, uns anys que van coincidir amb tensions importants en la reclamació de la col·lecció diocesana del Museu de Lleida i que ell, amb un altíssim sentit de la responsabilitat, amb lleialtat a Lleida i amb un gran esperit pastoral, va defensar. Descansi en pau.

I entrant ja en la nostra proposta de resolució, dir-los que per nosaltres és simbòlic que avui, tal com deia la diputada Espigares, 11 de novembre del 2020, precisament quan falta un mes just per l'aniversari de la injusta, anacrònica i antagònica imatge gràfica del setge policial al Museu de Lleida, quatre grups parlamentaris presentin propostes de resolució que avalen la legitimitat i la legalitat de la formació de les col·leccions d'aquest museu, i ens en congratulem.

I dic «imatge anacrònica i antagònica» perquè avui encara a aquesta diputada que els parla li sembla impossible que en ple segle XXI es puguin produir escenes com les que vam veure en directe uns quants diputats d'aquesta cambra amb molts lleidatans l'11 de desembre de 2017 a Lleida, un setge policial fortament armat i blindat en una institució museística, en un museu que, per definició, com a espai patrimonial, convida a la concòrdia, al respecte a la diversitat i a cultivar la cultura de la pau.

Aquell dia, aprofitant l'article 155, el ministre espanyol Méndez de Vigo, arrabassant les funcions de conseller de Cultura legítim, va autoritzar l'execució provisional d'una sentència dictada en primera instància i va donar el vistiplau a la sortida del museu dels béns procedents del monestir de Sixena adquirits per la Generalitat de Catalunya, traint la legislació vigent en matèria de patrimoni cultural i traint també tots els consellers de Cultura que al llarg de més de vint anys havien fet mans i mànigues per defensar la integritat de les col·leccions; tots.

Va ser, fins al moment –fins al moment–, el darrer capítol d'una història complexa, també trista, replena de condicionants polítics i tergiversacions, quan haurien hagut de ser únicament els criteris tècnics, si tenim en compte els referents nacionals, i els criteris per preservar la unitat de les col·leccions; uns condicionants polítics que arrenquen ja des del mateix moment de l'inici del conflicte, la segregació del bisbat de Lleida i la seva primera conseqüència col·lateral, la més important, de ben segur, que va ser la pastoral, que és la reclamació de tots els béns procedents de les parròquies segregades, seguint el principi de procedència.

L'11 de desembre del 2017, efectivament, la policia es va endur els béns de Sixena adquirits per la Generalitat. L'11 de desembre del 2019, l'any passat, just dos anys després, es va fer pública la sentència del Jutjat de Primera Instància de Barbastre que obliga a tornar les obres procedents de les parròquies segregades, ara en recurs de cassació.

Aquella sentència, com la seva confirmació, ha obviat la documentació que acredita les bones praxis en matèria d'adquisició, conservació i preservació patrimonial emanades, des de Lleida, des del 1893, des del mateix moment de la constitució del Museu Diocesà de Lleida, fundat pel bisbe Josep Meseguer, bones praxis que seguiran els seus seguidors, especialment fins a l'estimat mossèn Jesús Tarragona, director durant més de cinquanta anys del museu i fins a la segregació de la diòcesi, passant, per descomptat, per tots els professionals que, tot mirant escrupolosament

el codi deontològic, han gestionat i gestionen les col·leccions fins avui; una sentència i una politització que obvia també el perquè, per què aquestes obres procedents de la Franja d'Aragó estan al Museu de Lleida, i que, en definitiva, és l'eix de tot plegat, que és la pertinença durant més de set-cents anys del territori de la Franja al bisbat de Lleida fins a la segregació, el 1995-1997.

Aquesta dependència eclesiàstica és el que justifica les arrels culturals de la Franja, perquè els seus habitants han format part històricament de l'àmbit cultural i lingüístic, social i eclesiàstic català. Hem sigut un tot, un territori agermanat pel bisbat, i per això les obres de la Franja estan al Museu de Lleida, perquè quan es va constituir el Museu, el 1893, les parròquies formaven part indestriable del bisbat de Lleida. I el bisbe Meseguer, seguint les indicacions del papa Lleó XIII, va fer mans i mànigues per preservar-les i per evitar que les obres, en desús litúrgic, entressin dins del cercle de marxants i antiquaris.

Precisament, per aquestes consideracions, i per acabar, el relat del museu –subratllar aquesta consideració– és únic i indestriable, i intransferible –i intransferible. Explica l'evolució cultural d'un territori, el de l'antic bisbat de Lleida, i d'aquí el seu valor patrimonial, perquè explica tot un món cultural. Cap altre equipament ho pot explicar, i d'aquí la importància de la unitat de la col·lecció, criteri, com deia la diputada Espigares, internacionalment reconegut i reivindicat, eh?, la unitat de la col·lecció que han defensat tots els consellers, inclosos el conseller Vila i l'estimat conseller Puig, els quals, com sabem, estan en processos judicials per obeir la legislació catalana en matèria de patrimoni cultural emanada des d'aquesta casa.

La nostra proposta de resolució reflecteix tots aquests punts i rebutja la judicialització del conflicte i l'ús de l'art com a eina llancívola per confrontar identitats.

Al següent torn, president, ja explicaré els criteris de l'acceptació de pràcticament totes les propostes de la resolució i l'acceptació d'haver arribat a un acord de transacció amb el Grup Republicà.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada Montserrat Macià.

Proposta de resolució sobre el litigi entre Aragó i Catalunya per les obres d'art

250-01117/12

Té ara la paraula el diputat Rafel Bruguera, per presentar una proposta de resolució sobre el litigi entre Aragó i Catalunya per les obres d'art. Té la paraula el diputat Bruguera.

Rafel Bruguera Batalla

Bona tarda. Gràcies, president. Benvolgudes diputades i diputats, la primera cosa que volia dir és que les quatre propostes de resolució que avui debatem van ser admeses a tràmit al Parlament de Catalunya fa un any. I dic això no pas per criticar que s'hagi estat un any per passar a la Comissió de Cultura, sinó perquè durant aquest any han passat coses, eh?, han passat coses especialment des del punt de vista judicial. I jo crec que aquest no és un tema menor, perquè, segurament, sembla que ens podem trobar davant de la imminent sentència..., una de les sentències per part del Tribunal Suprem d'un dels litigis que hi ha respecte al tema que estem tractant. I, per tant, jo crec que seria bo que d'aquest acord..., els acords d'avui que puguem prendre intentessin ajudar i no posar més problemes i més pals a les rodes a alguna sentència que sembla que podria ser relativament...

Estem davant d'un conflicte que, de fet, en són tres, de litigis, eh?, que tots ho coneixem. En primer lloc, les cent tretze peces del Museu Diocesà de Lleida, avui Museu de Lleida Diocesà i Comarcal, que procedeixen de les cent onze parròquies

de la Franja, que va crear el bisbat de Barbastre-Montsó, i que varen passar a aquest als anys noranta. Un segon litigi són les pintures murals del monestir de Sixena, que són les exposades al MNAC, al Museu Nacional d'Art de Catalunya. I, finalment, el tercer són les noranta-set peces del convent de Sixena dipositades a Catalunya des de l'any 1970; concretament, una part està en el MNAC i unes altres al Museu de Lleida, i que varen ser venudes per les monges de Sixena a la Generalitat. I aquí hi ha una mica el conflicte respecte de si es podien vendre, si no es podien vendre, qui era el propietari, etcètera. Això crec que situa una mica..., emmarca el tema que estem tractant.

I pel que fa a la nostra proposta de resolució, el que intenta, doncs, és dir dues coses fonamentals: una, que en aquest cas la judicialització d'aquest problema no resoldrà el problema de fons, el problema en si, i que per tant la via política, la via del diàleg per arribar a un acord amb les autoritats de l'Aragó, creiem que és la via millor i la més intel·ligent per tal de compartir, en aquest cas, una història comuna i, per tant, poder bastir un relat comú. I en concret, per tant, la nostra proposta de resolució el que ve a dir és: en primer lloc, constatar que els litigis judicials no resoldran el fons del debat global, no resoldran el problema.

En segon lloc, manifestar el suport, per part del Parlament, a les accions i els recursos jurídics que ha dut a terme la Generalitat. És a dir, des del nostre punt de vista a partir de l'època del conseller Vila, doncs, creiem que l'estratègia ha estat correcta. Nosaltres hi hem donat suport des del primer moment i, per tant, refermar aquest suport.

En tercer lloc, donar suport als raonaments científics, als raonaments jurídics, als raonaments tècnics que també ha aportat en els diversos litigis la Generalitat, a través de la conselleria de Cultura.

I, finalment, instar el Govern de la Generalitat a iniciar un procés de diàleg amb les institucions aragoneses, per tal de trobar una solució extrajudicial al conflicte, perquè creiem sincerament que a través d'esperar les sentències no resoldrem el problema, o almenys no el resoldrem des del punt de vista dels interessos d'unitat de col·lecció, etcètera, que s'han exposat per part de les diputades que m'han precedit i que jo comparteixo.

El que passa és que, per exemple, el conseller Vila, doncs, està immers en un procés judicial en el que el suport de la Generalitat és zero, i això s'ha de dir. És a dir, molt donar suport al conseller Santi Vila, però resulta que ha d'empenyorar el seu patrimoni per poder fer front a la seva defensa judicial. Imaginin-se vostès, o jo mateix, que he estat alcalde del meu poble, de l'Escala, que en el seu moment vaig donar una llicència d'obres o la vaig denegar amb l'informe favorable de la Comissió de Territori, amb l'informe favorable del secretari, de l'arquitecte municipal, i que l'afectat per la concessió o la no concessió d'aquesta llicència d'obres em porta al contenciós, em porta al jutjat i que s'admet a tràmit la demanda, la querella. I resulta que..., lo lògic és que, en aquest cas, que s'ha complert amb tots els requeriments administratius i que no ha estat una decisió unilateral, un decret d'alcaldia, etcètera, doncs que m'hagués de pagar jo les despeses derivades d'aquest judici i fer front a les demandes que se'm fan per danys i perjudicis. Per tant, jo demanaria, francament, que més enllà de donar suports, realment el suport més important..., i ho dic pel conseller Santi Vila, amb el qual en algunes coses hi estic d'acord i d'altres, i moltes, no hi estic d'acord, eh?, per tant ho diria igualment si fos qualsevol altra persona. I ho dic igualment del seu successor.

Per tant, crec que aquí hem de fer una reflexió tots plegats, començant pel Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, i que hauríem d'intentar entre tots apaivagar una mica, baixar una mica, el suflé i intentar que l'acord es produeixi sobre la base del diàleg i de l'entesa, i no del desacord, no del conflicte i no de la judicialització, que, ho repeteixo, no resoldrà el problema de fons. Cap dels litigis que hi ha resoldrà el problema de fons.

Per tant, en aquest sentit, i després ja ho detallaré una mica més, nosaltres creiem que hi ha algunes propostes de resolució que s'han presentat que són perfectament votables, nosaltres les votarem sense cap mena de problema; al contrari, contents de votar-les i que s'hagin presentat. I, en canvi, n'hi ha una altra, la d'Esquerra Republicana, que nosaltres no li podrem donar suport, però ja ho explicaré en la segona intervenció.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat Bruguera.

Proposta de resolució sobre la defensa de la unitat, la conservació i la gestió de la col·lecció d'art sacre del Museu de Lleida

250-01137/12

Té ara la paraula la diputada Concepción Abellán per presentar una proposta de resolució sobre la defensa de la unitat, la conservació i la gestió de la col·lecció d'art sacre del Museu de Lleida. Té la paraula, diputada Abellán.

Concepción Abellán Carretero

Moltes gràcies, president. Bé, les peces de la col·lecció d'art sacre de les antigues parròquies del bisbat de Lleida, avui inscrites dins del territori aragonès, formen part de l'herència de la Corona d'Aragó i, per tant, segueixen sent patrimoni cultural tant de Catalunya com de l'Aragó. Fa més d'un segle, fou reunida a través de compres i donacions per part del bisbe Meseguer, promotor del Museu Diocesà de Lleida, gràcies al qual ens ha arribat fins al dia d'avui. Per això correspon que aquest patrimoni sigui gestionat com a element vertebrador dels llaços comuns entre dues comunitats veïnes, germanes i profundament relacionades, com són l'aragonesa i la catalana, i en cap cas com a instrument de confrontació, com està passant.

Davant d'això, els principis de permanència, d'integritat i protecció de les col·leccions museístiques s'han de conjugar amb un tractament que els faci bé útil, identificable i compartit, gestió d'un patrimoni que ha de partir d'un equipament cultural compartit i òptimament condicionat, que assoleixi el repte que a ambdues comunitats es mantingui un sentiment de pertinença o bé sense que es perdi el sentit de col·lecció unitària ni la supervisió museogràfica i es desenvolupe un altre model de gestió compartida entre Catalunya i l'Aragó.

Per això, en la nostra proposta de resolució demanem que la discussió sobre la titularitat de les col·leccions es sostregui de la lluita judicial i es porti al terreny patrimonial, tècnic i museològic; declarar que les obres d'art sacre provinents de les parròquies segregades que havien format part del bisbat de Lleida fins al 95-97, adquirides i integrades de forma lícita i legítima a la col·lecció lleidatana, han de ser salvaguardades en la seva unitat i integritat, i també promoure i emparar una mesa de diàleg. Ho han dit els companys, és imprescindible el diàleg tècnic amb la participació també de les autoritats culturals i museístiques, tant de Catalunya com de l'Aragó, perquè les obres puguin ser gestionades de forma compartida, sempre d'acord amb criteris museològics que garanteixin la unitat, la conservació, l'estudi i l'ampli reconeixement per part de tota la ciutadania.

A totes les altres propostes de resolució donaré la meva opinió després.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada Abellán. Un cop presentades les quatre propostes de resolució, ara intervindran els portaveus dels grups parlamentaris en l'ordre habitual per pronunciar-se sobre les quatre..., per un temps de deu minuts. Sobretot els grups que no han presentat propostes de resolució tenen una mica més de marge de temps,

per poder incidir en totes les propostes de resolució. Té la paraula el diputat Héctor Amelló, en nom del Grup de Ciutadans.

Héctor Amelló Montiu

Gracias, presidente. Muy buenas tardes a todos, diputados y diputadas. Miren, yo creo que los partidos nacionalistas vienen a esta comisión a hacer aquello en lo que son expertos, que es generar caos, buscar confrontación, seguir degradando la relación con otras regiones de España y enfrentando a los ciudadanos con unos argumentos que en muchos casos están viciados o son viciados, porque aportar soluciones, soluciones, lo que se dicen soluciones..., yo no veo ninguna. Confrontación, toda, porque de eso es de lo que viven, pero soluciones, más bien pocas.

Lo que también me preocupa mucho es que, en este caso, tanto el PSC como los comunes se sumen a generar este ruido y ayudar a generar este caos, que yo creo que no ayuda absolutamente a nadie; con diferencias notables, pero no dejan de ayudar a generar ruido y a generar caos.

Hoy nos encontramos aquí con cuatro propuestas de resolución en esta comisión que lo que demuestran es que precisamente no hay ningún tipo de posición consensuada ni en el Gobierno ni mucho menos con grupos de la oposición. Desde nuestro punto de vista, lo que se demuestra es el fracaso precisamente de las propuestas y el fracaso de estas políticas que ustedes están llevando adelante, que al final da la sensación que cada uno de ustedes viene aquí, pues, a hablar de su libro y no tienen mucho más, lo que demuestra que no aportan soluciones, sino que están aportando más ruido, más confrontación, más caos y más división sobre este tema.

Y es que, miren, voy a entrar un poco en las propuestas. De las dos propuestas, tanto la de Esquerra Republicana como la de Junts, solo hace falta ver el lenguaje que usan: hablan de «expolio», de «reprobación», de «usurpar funciones», «incendiarios», «*setge*» y «*espoli*»; también me parece que he oído «traidor» o algo así, o similar, ¿eh? Y no sé qué piensan ustedes de este tipo de lenguaje. Yo creo que genera confrontación, pero, en fin, ustedes mismos. Porque yo creo que han escrito estas propuestas para alimentar la confrontación y, entonces, si lo que ustedes están haciendo es alimentar la confrontación, no cuenten con Ciudadanos para alimentar la crispación y para alimentar la confrontación, porque eso es lo que están haciendo ustedes con sus propuestas. Y para crispar creo que el nacionalismo ya se vale absolutamente solo. Para eso les tenemos a ustedes. Yo les aconsejaría que cambiaran de ruta.

Además, en sus propuestas pretenden cercenar derechos a las partes, pues, por ejemplo, negándoles el derecho a recurrir a un tribunal para que resuelva sobre unos bienes en disputa. Pero eso solo se lo dicen a una de las partes, a Aragón, porque lo que hagan el Ayuntamiento de Lleida, la diputación, el obispado o la Generalitat ya les parece bien, porque piden que se emprendan todo tipo de acciones legales, y, por lo tanto lo que no pueden es estar diciéndole a una parte es que no emprendan acciones legales y a la otra decirle «sí, emprendan todas las acciones legales y que sean necesarias», así que ustedes quieren que una parte no recurra a los tribunales, pero ustedes sí que pueden recurrir a los tribunales y allí donde haga falta. Nosotros lo que creemos es que todas las partes, absolutamente todas las partes, tienen derecho a emprender tantas acciones legales para defender sus intereses si lo consideran legítimo, porque tienen derecho y no tienen por qué renunciar a emprender absolutamente ningún tipo de acción que considere su postura; ninguna de las partes, ni la Generalitat, ni la diputación, ni los ayuntamientos, ni el Gobierno de Aragón. Si consideran que tienen unos intereses legítimos, que actúen en consecuencia.

Por otra parte, ustedes en su propuesta ya resuelven precisamente lo que debe responder un tribunal, que es que qué se debe hacer y quién es el titular de esa colección, y ustedes lo resuelven y se convierten precisamente en la justicia del caso; ustedes son jueces y parte. Eso de la separación de poderes me da a mí la sensación que no se les da absolutamente nada bien.

Evidentemente, nosotros también reconocemos, como hacen ustedes en la PR, el trabajo de todos los profesionales, de los trabajadores, de los responsables de los museos, no solamente del Museo de Lleida, sino de todos los museos donde tenemos profesionales trabajando, y también expresamos nuestro apoyo a las instituciones culturales en el ejercicio de sus funciones. ¿Cómo no lo íbamos a hacer? Creo que ahí estamos todos de acuerdo. A quienes no vamos a dar apoyo, que es evidente que no vamos a dar apoyo, es a ustedes, en este tipo de propuestas que no aportan absolutamente ninguna solución, que solo crispan y solo sirven para confrontar. Creo que lo han dejado ustedes sumamente claro.

Respecto a la propuesta del PSC, miren, hoy había un diputado del PSC que en otra comisión decía que los recursos en los tribunales son los que determinan quién tiene y quién no tiene razón, y ustedes en su propuesta de hoy, pues, dicen lo contrario, que tampoco nos sorprende en el PSC, porque unos días dicen una cosa y cabo de unos momentos dicen otra, y en un municipio dicen una cosa y en otros sitios dicen otra.

Ustedes dicen que los litigios judiciales no resuelven el fondo del debate. Pues yo personalmente creo que sí que lo resuelven, siempre que las partes se atengan a las reglas del juego y acaten democráticamente las sentencias. Una vez que haya una sentencia el caso está resuelto, y si todo el mundo la acata, pues, queda así. ¿Que si luego se puede seguir litigando? Pues si las partes quiere seguir, que continúe. Al final habrá una sentencia firme que le dará la razón a una de las partes.

Pero acto seguido dan apoyo a las acciones y recursos jurídicos que emprenda la Generalitat. O sea, por una parte..., también le dicen a una parte que no litigue, pero después también vienen a decir que darán apoyo a las acciones y recursos jurídicos que emprenda la otra parte. Yo también les preguntaría: ¿si ustedes quieren hacer eso, no están diciendo ustedes mismos que esa no es la solución?

Por otra parte, y evidentemente, que se deben de tener en cuenta los racionamientos científicos, los racionamientos técnicos y los jurídicos, pero se deben tener en cuenta aquellos que están expresados con rigor, con objetividad y con neutralidad, y no solamente los expuestos por una parte. Creo que tienen que escuchar si todos los racionamientos que tengan rigor, que tengan objetividad..., expongan todas las partes, pero precisamente a mí los que más me interesan también son aquellos expresados por partes que no están dentro del conflicto.

Y claro que debe haber diálogo entre gobiernos regionales, faltaría más. En eso estoy totalmente de acuerdo, pero a mí sí que me gustaría preguntarle al señor Bruguera: ¿Pero cree que las propuestas de los partidos nacionalistas que han traído hoy aquí hoy invitan al diálogo? ¿Esas propuestas invitan al diálogo? A mí me da la sensación que estas propuestas que han traído aquí hoy los partidos nacionalistas al diálogo no invitan.

Y, por último, la propuesta de los comunes. También le dicen a una parte que no acudan a los tribunales y que se resuelva en el terreno patrimonial, técnico y museológico, pero resulta que en el siguiente punto ustedes ya lo resuelven también diciendo que las obras fueran adquiridas de forma lícita y legítima. Pues aquí me recuerda mucho a los nacionalistas, que ustedes también hacen de jueces y de parte.

Y yo creo que no les corresponde a los partidos políticos resolver este asunto. Buscar el diálogo y este tipo de asuntos, por supuesto que sí, pero es que no es una cuestión política única y exclusivamente. También hay unas cuestiones legales que se deben resolver y no podemos cercenar ese derecho de las partes a buscar una resolución legal.

Bien, nosotros vamos a votar en contra de las cuatro propuestas, porque creemos que este no es el camino. Lo que se está generando es un camino donde se genera muchísimo más ruido, muchísimo más caos y muchísima más confrontación. Primero, porque ninguna de estas propuestas, desde nuestro punto de vista, resuelve el problema. Segundo, porque no ayudan a encontrar una solución, solo aumentan el ruido,

aumentan la frustración y aumentan el enfrentamiento. Tercero, porque las partes tienen derecho a emprender todas las acciones legales que consideren oportunas. Cuarto, porque esta tarde lo que se demuestra es que el Parlamento no tiene ningún tipo de oposición unitaria ni dentro del Gobierno ni entre los grupos que presentan estas propuestas. Y, quinto, nosotros lo que pensamos es que lo que se debe hacer es no interferir en los procesos judiciales; lo que se debe hacer es acatar las sentencias, hay que respetarlas y cada parte, pues, que realice las acciones que considere oportunas para defender sus intereses y llegar a una solución. Y, por supuesto –por supuesto–, también diálogo, por supuesto.

El president

Moltes gràcies, diputat Amelló. Té ara la paraula el diputat Rafel Bruguera, en nom del Grup Socialistes i Units per Avançar, per posicionar-se sobre el conjunt de les quatre propostes de resolució.

Rafel Bruguera Batalla

Sí; gràcies, de nou, president. M'ha sorprès..., bé, no; m'ha sorprès relativament, eh?, la intervenció del senyor Amelló. M'ha preocupat que ha posat a la meva boca meva coses que em sembla que no he dit.

Per descomptat que s'han d'acatar les sentències judicials, només faltaria, les que m'agraden i les que no m'agraden també. Només faltaria, evidentment, i per tant separació de poders, etcètera. El que nosaltres diem és una altra cosa. El que nosaltres diem és que aquests conflictes no resoldran el problema de fons, que no el resoldran, i que el problema de fons s'ha de resoldre per la via d'un acord. I mentre només estigui en la via judicial creiem –creiem– que, més enllà de les declaracions, les accions concretes que ha dut a terme el Govern de la Generalitat són correctes en defensa dels interessos del nostre país i en defensa del que diu la Llei de patrimoni, sense anar més lluny.

Avui estem davant d'unes propostes de resolució bastant clarificadores, eh?, en el sentit que des dels dos extrems..., per un costat, diguem-ne, i després m'hi referiré, una, concretament, proposta de resolució, però a l'altre extrem Ciutadans, que estan feliços de crispar, eh? És a dir, és la crispació permanent i que, per tant, en aquest ambient de crispació s'hi senten absolutament còmodes. I nosaltres creiem que això és un error, és un error gravíssim que no ajudarà, en aquest cas concret que estem tractant avui i en altres tampoc, a resoldre els problemes que tenim.

Estem davant de quatre propostes de resolució, tres de les quals, la que presenta Junts per Catalunya, la nostra i la de Catalunya en Comú Podem, que són textos diversos, són textos diferents, però crec que absolutament complementaris. I, per tant, nosaltres votarem a favor del contingut d'aquestes tres propostes de resolució.

A la que presenta el Grup Republicà, en canvi, hi votarem en contra. Hi votarem en contra globalment, malgrat que hi ha alguns punts en els quals podríem estar d'acord, però hi votarem globalment en contra per tres raons importants. En primer lloc, començant pel títol, eh? Ens sembla que el títol..., que el tinc per aquí, perdoneu... «Proposta de resolució sobre el litigi entre Aragó i Catalunya per a les...» Ai, no, perdoneu, aquesta és la meva! *(L'orador riu.)* «Proposta de resolució sobre la judicialització del patrimoni per part d'Aragó per a espoliar el Museu de Lleida.» Expressions com aquestes, «espoliar»... Perquè des de l'Aragó també poden dir el mateix, que nosaltres els vàrem espoliar i, per tant, per aquí no anem enlloc, per aquí no resolem el problema. «La judicialització», «el 155», etcètera. Tot això pot servir per a un determinat discurs, però no si es tenen ganes de resoldre verdaderament els problemes.

Per tant, pel títol, pel to general de la moció i també per alguna cosa concreta. Per exemple, hi ha un punt de la moció que diu «instar el Govern de la Generalitat perquè exigeixi al Govern de l'Estat que obligui el Govern d'Aragó» a fer tal cosa. Imaginin-se vostès que qualsevol parlament autonòmic, el d'Aragó i qualsevol altre

de l'Estat espanyol, fes una declaració en la qual es demanés al Govern d'Espanya que exigís al Govern de la Generalitat fer alguna cosa. Com ens posaríem? –Com ens posaríem? I efectivament, la proposta de resolució d'Esquerra Republicana, entre altres coses, diu això. Per tant, escolti, jo lo que no vull per a mi no ho vull per a ningú i, per tant, a mi no m'agradaria que se'm digués, en base a les nostres competències, què hem de fer amb les nostres competències per part de qualsevol altre govern autonòmic o parlament autonòmic i, per tant, nosaltres tampoc podem fer el mateix que critiquem.

I, per tant, ho repeteixo, nosaltres votarem en contra de la proposta de resolució d'Esquerra Republicana, malgrat que en algun punt hi podríem estar més o menys d'acord.

El president

Gràcies, diputat Bruguera. Té ara la paraula la diputada Concepción Abellán, per comentar la seva visió sobre les quatre propostes de resolució.

Concepción Abellán Carretero

Gràcies, president. Les mocions de Junts per Catalunya i, especialment, d'Esquerra Republicana insisteixen en l'error de polititzar la qüestió. Tant perjudicial per arribar a una solució és judicialitzar el litigi, com ha fet el govern aragonès i s'ha aprofundit quan, en l'aplicació de l'article 155, la defensa jurídica des del Museu de Lleida, intervinguda des del Ministeri de Cultura, del govern del PP, va deixar d'actuar legalment per frenar el trasllat de les obres, com ho és polititzar-la, alimentant un enfrontament que en realitat és existent entre dues comunitats germanes, com són la catalana i l'aragonesa, i fent d'unes obres d'art un instrument llancívol propi d'un nacionalisme excloent i agressiu. Parlar d'espoli, com fa Esquerra Republicana en la seva proposta, no fa més que aprofundir aquesta ferida i engrandir un greuge que no és pas nacional ni territorial, sinó un atac a la unitat de la col·lecció artística i històrica i als principis més elementals de la museística.

Recordem que aquesta paraula fou emprada de forma agressiva i desfiguradora de la realitat pels responsables de l'arxiu de l'Ajuntament de Salamanca quan es va ordenar el retorn dels arxius manllevats a la Generalitat de Catalunya. El terme és fins i tot insultant, a banda de jurídicament inadmissible. Podem mostrar la disconformitat amb les resolucions judicials. Nosaltres ho hem fet ja moltes vegades. En el cas que ens ocupa, més que emprar una terminologia bèl·lica i agressiva..., no ens fa cap favor per una sortida dialogada.

En canvi, veiem bé parlar del Museu de Lleida com a «espai de concòrdia», com diu el punt 1.*f* de la proposta de Junts per Catalunya; de «mesa de diàleg», com diu el punt 4 de la proposta del PSC i, evidentment, de gestió compartida i de criteris museològics que ens garanteixin la unitat, la conservació, l'estudi i l'ampli coneixement per part de tota la ciutadania, i com expressem en la nostra proposta.

Per tot, plegat defensaríem que s'aprovés conjuntament una proposta de resolució que recollís el text aprovat com a «declaració institucional de la Junta de Portaveus i de la Mesa del Parlament, del 23 de gener del 2020, sobre l'art de la Franja i de la col·lecció del Museu de Lleida», donat que compta amb el vot favorable de tots els grups d'aquesta cambra, no com ara, no?, Ciutadans i el PP recullen els principis de permanència, integritat i protecció. Bé, això no està en aquesta línia, ja ho ha dit també el diputat Héctor Amelló, i no estan per defensar des de sempre la direcció del Museu de Lleida.

Si això no fos possible, donaríem suport a totes les propostes de resolució excepte la segona part d'Esquerra, que ja li hem dit a la diputada, però perquè estem parlant, bé, del mateix, com ja hem dit. No hi votaríem a favor perquè no compartim que es parli d'espoli, com ja hem dit, però això sí, posant un especial èmfasi en la defensa de la unitat i d'integritat i el diàleg per a una gestió compartida, seguint criteris estrictament museològics.

I dir-li al diputat de Ciutadans, Héctor Amelló: la nostra feina és fer propostes que nosaltres entenem necessàries per a la ciutadania i també per als territoris. No venim a dir la nostra, com ha dit vostè, que és per allò que ens paguen. Ens paguen per fer propostes i per donar solucions, i per això estem en aquesta comissió fent aquestes propostes, que entenem que és necessari buscar una solució dialogada amb el Museu de Lleida, que és una crisi, encara que vostès la veuen com una cosa que judicialment ja s'arreglarà i ja està. No, està judicialitzada, està polititzada i això no pot ser. Busquem diàleg, una mesa de diàleg i treball conjunt; si no, això no s'arreglarà mai.

El president

Gràcies, diputada Abellán. Té la paraula la diputada Natàlia Sànchez, per parlar en nom del Subgrup de la Candidatura d'Unitat Popular.

Natàlia Sànchez Dipp

Hola, bona tarda a tots i a totes. Una vegada més, també, donar les gràcies als treballadors i treballadores del Parlament per fer possible que puguem mantenir la nostra activitat, malgrat les circumstàncies.

Per part nostra seré exageradament breu, en el sentit que s'han posat tots els arguments sobre la taula sobre un conflicte que té una dimensió política i que també, al cap i a la fi, ha tingut una dimensió jurídica.

Quatre propostes de resolució que plantegen vies de resolució, i valgui la redundància, diferents, però que alhora sí que penso que poden arribar a obrir o conclouran en alguns consensos.

Per part nostra, donarem suport a les propostes de resolució d'Esquerra Republicana i de Junts per Catalunya. I pel que fa a les propostes del PSC i dels comuns, donarem suport a la major part dels seus punts.

En aquest sentit, i diria que també algun altre grup votarà de forma separada, votarem de forma separada el punt 4 de la proposta de resolució del Partit Socialistes i de forma separada també el punt tercer dels comuns. No és perquè no creiem que la via del diàleg sobre el conflicte no sigui una solució, sinó perquè creiem que la situació a la que s'ha arribat precisament ha estat per aquesta manca de diàleg i, simplement, ens hi abstindrem per fer notar que aquest diàleg segurament arriba massa tard.

Sense més, moltes gràcies, i bona tarda.

El president

Gràcies, diputada Natàlia Sànchez. Té ara la paraula la diputada Gemma Espigares, en nom del Grup Republicà.

Gemma Espigares Tribó

Gràcies, president. Crec sincerament que justament la riquesa de l'art parlamentari és saber-nos posar d'acord en uns punts, i vam ser capaços de fer-ho, per això hi va haver una declaració institucional on vam ser pràcticament tots, excepte la dreta catalana no nacionalista, tal com l'ha definit o al contrari del que ens ha definit el diputat Amelló.

Però més enllà de la declaració institucional, on ens vam posar d'acord en molts punts, hi ha matisos, i això és la riquesa de tenir quatre propostes de resolució on es veuen aquests quatre matisos. Jo entenc que hi hagi grups que es posin de perfil, que facin un no a tot, que ni tan sols hagin pràcticament entrat al debat ni a dir el seu posicionament sobre el tema... *(Remor de veus.)* Crec que la lletrada té el miro obert. *(La lletrada diu: «Perdó.»)*

Hi ha grups que ni tan sols han entrat al detall de dir què en pensen, sinó que simplement s'han dedicat a criticar el que fem els demés. Jo ho entenc, perquè el 2017 no hi van ser ni han sigut mai, al costat de la cultura d'aquest país, ni per a una cosa ni per a una altra. *(Remor de veus.)*

Però més enllà d'això *(veus de fons)*, arriba un punt que crec que aquests matisos enriqueixen el debat. Nosaltres donarem suport a pràcticament tots els punts de la resta de les propostes de resolució, perquè justament són aquests matisos que l'enriqueixen, i seguirem tenint una defensa del que vam viure com un espoli el 2017 i mirant endavant també amb les propostes que hem dit, perquè malauradament això no s'ha acabat.

El diputat del PSC feia referència, i jo també ho he fet a la primera intervenció, que estem a les portes d'una nova sentència i que, a més a més, la sentència ferma del Suprem pot donar lloc a que hi hagi una jurisprudència i que hi hagin nous litigis més endavant. I, per tant, això m'agradaria també dir-ho: no és un tema només de territori, i qui estigui veient això com un tema entre Lleida i la Franja, o entre Catalunya i l'Aragó, s'equivoca. Això pot crear jurisprudència arreu i, per tant, tots ens l'hauríem d'estar mirant com un tema de preocupació.

Molt ràpidament, per concretar, nosaltres demanem la votació separada del punt 1 de la proposta de Junts per Catalunya, perquè és cert que la posició inicial que va tenir el conseller Vila inicialment, que volia cedir les pintures o les obres quan encara no hi havia una sentència ferma, no ens semblava que fos la millor opció, i també els punts 4 del PSC i 3 dels comuns, pel diàleg. No perquè no estiguem a favor del diàleg, i això els hi hem dit també als grups amb qui ho hem comentat, sinó perquè arribem molt tard a aquest diàleg, molt tard. Des del 2006 que hi ha una sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya que parla d'espais de col·laboració. A aquests espais de col·laboració hi havíem d'haver arribat abans d'arribar a la part judicial. Un cop ja tenim sentències, no hi haurà criteris tècnics que prevalguin per davant.

I òbviament que parlem que es desjudicialitzi, perquè el Govern de l'Aragó és una de les parts demandants. Per això demanem que també es despolititzi.

I el diputat del PSC feia referència que la via política és la que ha de resoldre el conflicte. Si és que hi estem d'acord, en això, però vostès la teoria se la saben molt i la pràctica... diguem-ne que els costa molts anys posar-s'hi i fer-la.

Per tant, tant de bo es pugui resoldre a la política aquest conflicte, però reconduir-ho, en la situació que estem, doncs, no és gens fàcil.

Per això, president, aquests tres punts els demanem de votar separadament. I donarem suport a la globalitat de la resta de propostes per buscar aquests matisos que tenen aquestes quatre propostes de resolució.

El president

Gràcies, diputada Espigares. Té ara la paraula la diputada Montserrat Macià, en nom del Grup de Junts per Catalunya, per posicionar-se.

Montserrat Macià i Gou

Gràcies, altre cop, president. Abans he començat la meva intervenció dient que el nostre grup parlamentari estava content de les tres propostes de resolució dels tres grups parlamentaris, tant per la forma com també pels continguts, i sobretot perquè hi havia tres punts fonamentals coincidents; coincidents, malgrat no agradi al diputat Héctor Amelló, potser segurament per desconeixement de la situació del tema i que estic segura que la seva intervenció als seus companys diputats representants de Lleida no acabarà d'agradar i tampoc, segurament, als seus votants lleidatans.

Aquests tres punts fonamentals coincidents, que emanen o traspuen a les quatre propostes de resolució, són: un, la legitimitat i la legalitat de la formació de les col·leccions del Museu de Lleida i, per tant, implícitament el rebuig del principi de procedència com a justificant de reclamació, i per tant del conflicte; dos, fugir de la judicialització i resoldre el conflicte des de criteris tècnics i museogràfics, i això és lo que sempre s'ha volgut des de Catalunya i que després aquí també hi tornaré a entrar. I tercer element, la unitat de la col·lecció, que és un criteri internacionalment reconegut.

Dit això, pel que fa a la proposta de resolució del Grup Parlamentari del PSC i Units per Avançar, dir-li al diputat Bruguera que donarem suport a tots els punts de

la seva proposta, perquè hi estem absolutament d'acord. Però alhora em permetrà que li manifesti que estem contents dels principis expressats en la resolució; doblement contents també del viratge en positiu que ha fet el Partit Socialistes en aquest tema, perquè, i amb tot el respecte intel·lectual i personal que sap el diputat Bruguera que li tinc, no sempre –no sempre– els representants del seu partit a Lleida i amb cadira als òrgans de govern del Consorci del Museu de Lleida ho han tingut així de clar. Ho torno a repetir: no han tingut clar que el principi de procedència és inacceptable i obre la caixa de Pandora, ho avançava la diputada Espigares; obra la caixa de Pandora a les reclamacions a nivell estatal, eh?, perquè assentarà jurisprudència, efectivament, i per tant pot tenir unes conseqüències patrimonialment letals.

Un altre criteri, la defensa de la legalitat i de la legitimitat, que ho repetirem a bastament, perquè és un tema importantíssim, eh? Una legalitat i una legitimitat que estava avalada pels títols de propietat esgrimits al dietari del bisbe Meseguer.

I, diputat Bruguera, des d'Aragó no ens poden dir que el bisbat de Lleida va espoliar; al revés, el bisbat de Lleida el que va fer va ser preservar aquestes obres, evitar la seva pèrdua, evitar la seva disgregació i la seva desaparició, eh? I, per tant, no és lo mateix.

I tercer criteri, altrament, aquesta, la unitat i la integritat de la col·lecció, la Llei de museus i la Llei de patrimoni cultural.

Hi estic totalment d'acord; estem el nostre grup parlamentari totalment d'acord que la judicialització no resoldrà el conflicte, ans el contrari: es bifurcarà en altres àmbits. I una comunitat, com ja sabem, lligada per llaços familiars; aquí tots estem emparentats, la gent de Lleida i la gent de la Franja, per llaços culturals i, per descomptat també, llaços econòmics.

Per això des del Museu de Lleida i des de les institucions lleidatanes, i després des del Govern, ja des de l'inici del conflicte, i aquesta diputada n'és testimoni, als anys noranta es va intentar el diàleg amb el Govern d'Aragó per tal de buscar fórmules que permetessin el sentiment d'un patrimoni compartit.

Probablement, diputat Bruguera, a vostè li sonarà. Jo me'n recordo. El president d'Aragó d'aquells anys, en Marcel·lí Iglesias, encara se'n deu recordar, dels intents d'un cantó i de l'altre per tal d'arribar a acords. La consellera Mieras ho va tornar a intentar, però en els dos casos el principi de procedència es va interposar i el conseller Vila, i en nom del president Puigdemont, hi va tornar –hi va tornar. I el conseller Vila ha acabat, com el conseller Puig, doncs, a la cadira dels encausats.

La voluntat de resoldre el conflicte, de resoldre'l políticament, sempre hi ha sigut des de Catalunya. Digui'ls-hi –digui'ls-hi–, diputat Bruguera, als responsables de la Diputación General de Aragón i a veure si podem fer allò, un reinici de tot plegat, eh? Digui-ho també al Govern de l'Estat.

I està clar, al patrimoni no se li poden posar fronteres. Les col·leccions del Museu de Lleida són el testimoni material de la trajectòria històrica de la comunitat de l'antic bisbat de Lleida, que és la Franja, les Terres del Segrià i la Ribagorça, eh? I, com a tals, aquestes obres solament tindran el veritable sentit patrimonial si tots els habitants d'aquesta comunitat se'l senten seu.

Per això sempre s'ha treballat per al diàleg i hi som, encara, amb aquesta voluntat de diàleg, amb la fórmula que es consideri. Potser també comptant amb subjectes externs, no?, però per descomptat –per descomptat–, des del respecte a la unitat de les col·leccions, el reconeixement per part d'Aragó de la legalitat i de la legitimitat de la col·lecció del museu i no d'espoli. El Museu de Lleida no ha espoliat, mai. Va evitar la seva desaparició.

Enllaço amb la proposta de resolució dels comuns, amb qui efectivament coincidim, i ja avanço també el nostre vot favorable. El patrimoni no és excloent, claríssimament, diputada Abellán. El patrimoni suma relats i representa simbòlicament identitats i sentiment de pertinença. I en el cas que ens ocupa, les col·leccions del museu, com vostè bé diu, esdevenen vertebradores dels llaços entre una comunitat,

avui segmentada per fronteres administratives. I cal preservar aquesta funció vertebradora. Cal preservar la integritat i la unitat del fons patrimonial.

I sí, com ja hem manifestat al diputat Bruguera, estem per al diàleg des del reconeixement de l'altre. Tornem-ho a intentar, busquem gent de prestigi externa sense condicionants polítics i emocionals. El seu partit hi pot ajudar i el del diputat Bruguera també, eh? Traslladin aquestes propostes de resolució, que sembla que tiraran endavant els seus representants del Govern de l'Estat.

Pel que fa a la proposta de resolució d'Esquerra, agraïm molt de cor la transacció, que creiem que millora i enriqueix el text, i manté el to del contingut, amb qui coincidim plenament. Per això, perquè hi coincidim plenament, retirem la nostra esmena 2 i donarem suport al text original del seu punt 2.*a*. Perquè entenem que cal donar suport incondicional a les institucions lleidatanes, presents totes elles, des de l'Ajuntament de Lleida fins a la Diputació de Lleida, al màxim òrgan del Govern del Consorci del Museu, que és el plenari, que és on es prenen totes les decisions i que convoca sempre la consellera o el conseller de Cultura, eh?, que n'és el president. Perquè d'aquest òrgan de govern en surt el compromís de la defensa de les col·leccions.

Agraïm també l'acceptació de la nostra esmena 3, que creiem que millora el text. I coincidim que és imprescindible que el Govern de l'Estat s'impliqui i actuï per fer complir la normativa en conservació preventiva de les obres que avui estan ubicades en precàries condicions de conservació, comprovat i contrastat per aquesta diputada que els parla, i després d'una manipulació, d'un trasllat més que qüestionable a l'antic cenobi de Sixena.

I ja que el Govern de l'Estat, de la mà de Méndez de Vigo, va intervenir negativament en el capítol de l'espoli de les obres de Sixena del 2017, estaria molt bé que aquest mateix Govern de l'Estat ara col·laborés en positiu per cercar la fi de la judicialització i la politització. I està a la mà, eh? El president de la DGA forma part del mateix grup polític que el president del Govern espanyol.

Per això és que donarem suport també, diputada Espigares, a tota la seva PR i amb el convenciment que, si es tornessin a donar les condicions d'un apropament entre les institucions catalanes i les aragoneses, vostès hi serien i amb la màxima lleialtat.

Està clar que el 155 va passar per Lleida i s'hi va materialitzar, i va trencar absolutament els relats patrimonials del museu i trencar la imatge d'un espai que, com a preservador d'un patrimoni cultural col·lectiu, és un espai de concòrdia.

Esperem que algun dia puguem dir que realment s'ha acabat tot plegat i que és un museu per a tots.

Moltes gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, diputada Montserrat Macià.

Procedirem ara a la votació de les quatre propostes de resolució, seguint la metodologia habitual. Abans de votar, per això, preguntaré al portaveu del grup que presenta la PR que recordi si ha acceptat o no alguna esmena i, en segon lloc, preguntaré si algú desitja fer un vot separat d'algun dels punts de la PR corresponent. Per tant, diputada Espigares, em pot recordar quines esmenes ha acceptat o ha transaccionat, si us plau?

Gemma Espigares Tribó

Sí, la transacció del punt 1 amb Junts per Catalunya, que tots hem fet arribar per correu, i l'acceptació del punt 3. El 2 quedaria com estava, que, com ha anunciat la diputada Macià, doncs, quedaria com estava inicialment.

El president

Perfecte. I la diputada Concepción Abellán en la seva intervenció ha parlat que volia fer un vot separat de la segona part de la proposta de resolució. Pot precisar això? A què es refereix? Si són els punts 2 i 3, o a què es refereix?

Concepción Abellán Carretero

Sí, pido el voto separado para el punto 1.*f*, de Esquerra Republicana, ¿eh?, y del punto 2.*a* y *b*; separados.

El president

En un bloc l'*a* i *b*?

Concepción Abellán Carretero

Sí.

El president

1.*f* i *a* i *b*?

Concepción Abellán Carretero

Sí.

El president

I el punt 2.*a* i *b*. Perfecte.

Per tant, votarem, de la proposta de resolució número 1, primer el punt *f*, 1.*f*; en segon lloc, el punt 2.*a* i *b*, i en tercer lloc la resta de la proposta de resolució.

Bé, aniré preguntant a cada grup parlamentari, de manera..., de fer-ho ordenat.

Diputat Amelló, en relació amb el punt 1.*f*?

Héctor Amelló Montiu

En contra.

El president

Diputat Rafel Bruguera?

Rafel Bruguera Batalla

En contra.

El president

Diputada Concepción Abellán?

Concepción Abellán Carretero

Abstención.

El president

Diputada Natàlia Sànchez?

Natàlia Sànchez Dipp

A favor.

El president

Diputada Gemma Espigares?

Gemma Espigares Tribó

A favor.

El president

I diputada Montserrat Macià?

Montserrat Macià i Gou

A favor.

El president

Per tant, aquest punt 1.*f* de la proposta de resolució número 1 s'aprova per 11 vots a favor, que corresponen als grups de Junts per Catalunya, Esquerra Republicana i la CUP; 8 vots en contra, que corresponen al Grup de Ciutadans i el PSC, i 1 abstenció, que correspon al Grup de Catalunya en Comú Podem.

Ara votarem, d'aquesta mateixa proposta de resolució, els punts 2.*a* i 2.*b.*

Diputat Amelló?

Héctor Amelló Montiu

En contra.

El president

Diputat Bruguera?

Rafel Bruguera Batalla

En contra.

El president

Diputada Abellán?

Concepción Abellán Carretero

Abstención.

El president

Diputada Sànchez?

Natàlia Sànchez Dipp

A favor.

El president

Diputada Espigares?

Gemma Espigares Tribó

A favor.

El president

I diputada Macià?

Montserrat Macià i Gou

A favor.

El president

Perfecte. Per tant, aquests punts, 2.*a* i 2.*b*, s'han votat a favor..., 11 vots a favor, de Junts per Catalunya, Esquerra Republicana i la CUP; 8 vots en contra, Ciutadans i PSC, i 1 abstenció, dels comuns.

Ara votem la resta de la proposta de resolució.

Diputat Amelló?

Héctor Amelló Montiu

En contra.

El president

Diputat Bruguera?

Rafel Bruguera Batalla

En contra.

El president

Diputada Abellán?

Concepción Abellán Carretero

A favor.

El president

Diputada Sànchez?

Natàlia Sànchez Dipp

A favor.

El president

Diputada Espigares?

Gemma Espigares Tribó

A favor.

El president

Diputada Macià?

Montserrat Macià i Gou

A favor.

El president

Bé, la resta de la proposta de resolució s'ha aprovat amb 12 vots a favor, corresponents a Esquerra Republicana, Junts per Catalunya, la Candidatura d'Unitat Popular i Catalunya en Comú Podem, i 8 vots en contra, corresponents a Ciutadans i el Partit Socialistes i Units per Avançar.

Molt bé. Anem a la proposta de resolució número 2.

Diputada Macià, pot dir-nos exactament què s'ha aprovat o què s'ha acceptat? *(Pausa.)* Hi ha alguna...?

Montserrat Macià i Gou

Perdó. Hi ha la transacció...

Gemma Espigares Tribó

No, no. De la seva no. De la seva no hi ha...

El president

De la...

Gemma Espigares Tribó

La resta de PRs no tenen esmenes, cap.

El president

D'acord, perfecte...

Montserrat Macià i Gou

Perdó.

El president

Perfecte.

Montserrat Macià i Gou

Perdó. Sí, no hi ha cap esmena ni cap daixò, sí.

El president

Perfecte. Perdó. El Grup Republicà ha demanat fer un vot separat del punt 1.*d*? *(Pausa.)* Diputada Espigares?

Gemma Espigares Tribó

Sí, així és.

El president

Perfecte.

Votarem primer el punt 1.*d* i després la resta de la PR.

Diputat Amelló?

Héctor Amelló Montiu
En contra.

El president
Diputat Bruguera?

Rafel Bruguera Batalla
A favor.

El president
Diputada Abellán?

Concepción Abellán Carretero
A favor.

El president
Diputada Sànchez?

Natàlia Sànchez Dipp
A favor.

El president
Diputada Espigares?

Gemma Espigares Tribó
Perdó, president. És el punt 1.*d*, eh?

El president
L'1.*d*, sí.

Gemma Espigares Tribó
Abstenció.

El president
I diputada Macià?

Montserrat Macià i Gou
A favor.

El president
Bé, aquest punt ha estat aprovat per 9 vots a favor, corresponents al Partit Socialistes i Units per Avançar, Catalunya en Comú Podem, la CUP i Junts per Catalunya; 6 vots en contra, corresponents a Ciutadans, i 5 abstencions, corresponents al Grup Republicà.

Votem ara la resta de la proposta de resolució número 2.
Diputat Amelló?

Héctor Amelló Montiu
En contra.

El president
Diputat Bruguera?

Rafel Bruguera Batalla
A favor.

El president
Diputada Abellán?

Concepción Abellán Carretero
A favor.

El president
Diputada Sànchez?

Natàlia Sànchez Dipp
A favor.

El president
Diputada Espigares?

Gemma Espigares Tribó
A favor.

El president
Diputada Macià?

Montserrat Macià i Gou
A favor.

El president
Bé, aquest punt s'ha aprovat amb 14 vots a favor, corresponents als grups de Junts per Catalunya, Esquerra Republicana, la Candidatura d'Unitat Popular, Catalunya en Comú Podem i PSC i Units per Avançar, i 6 vots en contra, corresponents a Ciutadans.

Molt bé, passem a la proposta de resolució número 3.

Entenc que hi ha la demanda de votar el punt 4 per separat? Ho han demanat tant la CUP com Esquerra Republicana... *(Algú diu: «Sí.»)* Sí?

Votem primer el punt 4.

Diputat Amelló?

Héctor Amelló Montiu
En contra.

El president
Diputat Bruguera?

Rafel Bruguera Batalla
A favor.

El president
Diputada Abellán?

Concepción Abellán Carretero
A favor.

El president
Diputada Sànchez?

Natàlia Sànchez Dipp
Abstenció.

El president
Diputada Espigares?

Gemma Espigares Tribó
Abstenció.

El president
Diputada Macià? *(Pausa.)*

Montserrat Macià i Gou
A favor. Perdó, que no s'obria...

El president
Perfecte. Aquest punt ha estat aprovat amb 8 vots a favor, corresponents als grups de Junts per Catalunya, Partit Socialistes i Units per Avançar i Catalunya en

Comú Podem; 6 vots en contra, corresponents al Grup de Ciutadans, i 6 abstencions, corresponents al Grup Republicà i la Candidatura d'Unitat Popular.

Votem la resta de la proposta de resolució.

Diputat Amelló?

Héctor Amelló Montiu

En contra.

El president

Diputat Bruguera?

Rafel Bruguera Batalla

A favor.

El president

Diputada Abellán?

Concepción Abellán Carretero

A favor.

El president

Diputada Sànchez?

Natàlia Sànchez Dipp

A favor.

El president

Diputada Espigares?

Gemma Espigares Tribó

A favor.

El president

I diputada Macià?

Montserrat Macià i Gou

A favor.

El president

Bé, la resta de la proposta de resolució ha estat aprovada per 14 vots a favor, corresponents a Junts per Catalunya, Esquerra Republicana, Candidatura d'Unitat Popular, Catalunya en Comú Podem, PSC i Units per Avançar, i 6 vots en contra, corresponents al Grup de Ciutadans.

Passem a la quarta proposta de resolució.

Entenc que han demanat un vot separat de l'apartat 3, tant la Candidatura d'Unitat Popular com Esquerra Republicana? *(Algú diu: «Sí.»)* Perfecte.

Procedim a votar. Votem l'apartat 3 de la proposta de resolució 4.

Diputat Amelló?

Héctor Amelló Montiu

En contra.

El president

Diputat Bruguera?

Rafel Bruguera Batalla

A favor.

El president

Diputada Abellán?

Concepción Abellán Carretero

A favor.

El president
Diputada Sànchez?

Natàlia Sànchez Dipp
Abstenció.

El president
Diputada Espigares?

Gemma Espigares Tribó
Abstenció.

El president
Diputada Macià?

Montserrat Macià i Gou
A favor.

El president
El punt 3 ha estat votat favorablement, amb 8 vots a favor, corresponents a Junts per Catalunya, PSC i Catalunya en Comú Podem; 6 vots en contra, corresponents a Ciutadans, i 6 abstencions, corresponents a Esquerra Republicana i Candidatura d'Unitat Popular.
(Tall de comunicació.) ...proposta de resolució.
Diputat Amelló?

Héctor Amelló Montiu
En contra.

El president
Diputat... *(Tall de comunicació. Algú diu: «S'ha tallat.»)*
Perdó. Diputat Bruguera?

Rafel Bruguera Batalla
A favor.

El president
Perfecte. Diputada Abellán?

Concepción Abellán Carretero
A favor.

El president
Diputada Sànchez?

Natàlia Sànchez Dipp
A favor.

El president
Diputada Espigares?

Gemma Espigares Tribó
A favor.

El president
Diputada Macià?

Montserrat Macià i Gou
A favor.

El president
Bé, la resta de la proposta de resolució ha estat aprovada per 14 vots a favor, corresponents a Junts per Catalunya, Esquerra Republicana, Candidatura d'Unitat

Popular, Catalunya en Comú Podem i PSC, i 6 vots en contra, corresponents a Ciutadans.

Proposta de resolució sobre el Conservatori de Música Isaac Albéniz, de Girona

250-01001/12

Fet això, passem a la proposta de resolució número 5. Té la paraula el diputat Rafel Bruguera per presentar la Proposta de resolució sobre el Conservatori de Música Isaac Albéniz, de Girona.

Rafel Bruguera Batalla

Sí; gràcies, president. Aquesta proposta de resolució la vàrem entrar al Registre del Parlament fa més d'un any, i ho dic perquè, en part, queda ja una mica extemporània, en el sentit que parlava, aquesta proposta de resolució, del pressupost de 2019 de la Generalitat de Catalunya. I, per tant, he de reconèixer que vaig estar fins i tot una mica temptat de retirar-la, però finalment no ho vaig fer.

I no ho vaig fer perquè hi ha una esmena en el punt 2, presentada per Junts per Catalunya, que era precisament el punt que parlava del pressupost del 2019; estem ja a prop del 21. I, per tant, finalment vaig decidir, diguem-ne, mantenir la proposta de resolució i acceptar l'esmena que presentava Junts per Catalunya i, per tant, diguem-ne, queda més contextualitzada la proposta de resolució, que bàsicament el que ve a dir és que el Conservatori de Música Isaac Albéniz, que és de la Diputació de Girona, és l'únic centre de les comarques gironines especialitzat en formació musical professional i de grau superior i, per tant, en aquest sentit la Covid l'ha afectat d'una manera important, sobrevinguda, diguem-ne, al que era inicialment la proposta de resolució.

I, per tant, interpretar en aquest sentit que el que es demana és adoptar les mesures per garantir que el Conservatori de Música Isaac Albéniz, de Girona, pugui continuar desenvolupant la seva funció com a institució musical amb la màxima qualitat, i també intentar, doncs, que a través de les aportacions de les administracions públiques, especialment de la Generalitat, però no només, es pugui revertir la situació de precarietat d'una part important del seu professorat.

(Pausa.)

Francesc Ten i Costa

Esperem un moment el president.

El president

Sí, perdó. Un minut, que estic revisant... *(Pausa.)*

Bé, té la paraula, com a grup que ha presentat una esmena, el Grup Republicà. La diputada Jenn Díaz?

Alba Metge Climent

Jo mateixa.

El president

Endavant.

Alba Metge Climent

Gràcies, president. Bé, efectivament, qui ha presentat esmena també hem estat el Grup Republicà. Suposo que ha estat un lapsus del diputat Bruguera.

En qualsevol cas, bé, ja ho ha dit, però només puntualitzar... Bé, agrair que acceptin l'esmena i només dir que, evidentment, el Conservatori de Girona tindrà el mateix tracte, en qualsevol cas, que la resta de conservatoris, com el tenen sempre. No havia tingut en cap moment una retallada, diguem-ne, específica ni especial, i tampoc n'han tingut en general els conservatoris.

I, de fet, 1 milió d'euros el Conservatori de Girona no els ha rebut mai de la Generalitat, per tant no es podien retallar. Ja saben que l'import de les subvencions als conservatoris locals es calcula en funció del nombre d'alumnes per curs i en funció de la disponibilitat pressupostària de cada exercici, i pràcticament no ha variat en els darrers anys, per molt que diguem que hi hagi algunes fluctuacions per temes que ara no venen al cas.

Però, en qualsevol cas, sí que evidentment hi ha condicions dels treballadors que es poden millorar, però això jo ho ampliaria a tots els treballadors de tots els àmbits.

I res més. Evidentment, cal garantir que continuïn existint els conservatoris, els conservatoris municipals encara més, i públics. I, per tant, el Conservatori de Música Isaac Albéniz, de Girona, igual que la resta, seguirà com ha estat, amb la subvenció per alumne com fins ara, sense problemes, suposo, i atenent-los com a la resta.

Res més.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada Alba Metge...

Alba Metge Climent

De res...

El president

...per fer la seva reflexió. Ara té la paraula el diputat Héctor Amelló, en nom del Grup de Ciutadans, per posicionar-se amb relació a aquesta proposta de resolució.

Maialen Fernández Cabezas

Presidente, muy buenas tardes. En este caso, la propuesta la llevaré yo a cabo, en sustitución de mi compañero Héctor Amelló.

Francesc Ten i Costa

President...

Maialen Fernández Cabezas

Buenas tardes a todos...

Francesc Ten i Costa

President? *(Pausa.)* Disculpeu. No sé si l'ordre és el correcte, jo a vegades em perdo. No sé si ara, havent presentat esmenes, ens tocava a Junts per Catalunya. Però és que jo a vegades amb aquest ordre encara és l'hora que..., fent primer de Parlament... Disculpin.

El president

Disculpi, té raó. És culpa meva. Tenen vostès la paraula.

Francesc Ten i Costa

No, no, és que a vegades... Comprenc que vostè es perdi, perquè jo també encara és l'hora que no ho acabi de dominar.

Escoltin, sí, jo subscric les paraules que la companya diputada Alba Metge ha dit. Em sembla que aquesta era una PR que potser sí que s'hauria d'haver retirat, perquè és extemporània, perquè han passat mesos i perquè, com diu en l'exposició de motius, que s'hagi retallat 1 milió d'euros i... Jo ara he buscat a la web del conservatori i de la diputació informació sobre els pressupostos i..., de cap de les maneres: l'aportació de la diputació sempre ha estat creixent, substancialment creixent. Fins i tot aquest curs s'ha donat cobertura a un banc d'instruments, s'han ampliat espais amb partides pressupostàries que no venen reflectides en aquests pressupostos, perquè han estat assumides per Presidència. I, per tant, em sembla que era..., manifestar al punt 2 que s'havia retallat 1 milió d'euros, doncs... Li agraeixo molt al diputat Bruguera, de tot cor, que hagi acceptat la nostra esmena, perquè em sembla que la PR queda d'aquesta manera realment esmenada en la seva justa mesura.

També el Departament d'Educació..., això ja coneixem que funciona per mòduls d'ajuts. Les aportacions poden oscil·lar cinquanta, seixanta, cent mil euros amunt o avall cada curs en funció de les inscripcions i del modulatge que el departament fa per a aquest conservatori i per a tots els de Catalunya.

Per tant, em sembla que era una proposta de resolució que es podria haver posposat o retirat. Però, en tot cas, insisteixo en agrair-li al senyor Bruguera, al company Bruguera, que hagi acceptat aquestes esmenes, perquè així, després de contrastar-ho, em sembla que ara podem donar suport plenament al punt 1. I amb l'esmena acceptada, evidentment, votarem a favor del punt 2.

De cap de les maneres... La institució musical pública que tenim a les comarques de Girona, doncs..., li donarem el màxim de suport, tal com reflectirà el text.

Moltes gràcies, president.

El president

Disculpi, diputat Ten, per l'oblit. I ara sí, té la paraula la diputada Maialen Fernández, del Grup de Ciutadans, per posicionar-se.

Maialen Fernández Cabezas

Bien; gracias, presidente. Buenas tardes a todos. Bien, en el Conservatori de Música Isaac Albéniz, bueno, fue creado el año 42, precisamente para una formación musical profesional y de grado superior.

Es cierto que..., entendemos que el grupo proponente, en este caso el PSC, haya retirado quizás..., bueno, no haya retirado la propuesta, pero no entendemos muy bien por qué se ha aceptado esta enmienda. Realmente, en las peticiones que hacía en el segundo punto es que la Generalitat revirtiera sus recortes. Al aceptar la enmienda, entendemos que todas estas palabras y frases a que estamos acostumbrados a través de Esquerra y de Junts per Catalunya, de «continuar»..., normalmente continúan con los recortes, y si no ya sabemos el presupuesto que tiene en general la cultura.

No obstante esto, como nosotros somos un grupo precisamente que estamos por y para la cultura, y con apoyo total al sector, más si cabe todavía en estos momentos que lo están pasando francamente y verdaderamente mal, apoyaremos la propuesta a pesar de que se haya aceptado esta enmienda, que parece que intenta aceptar que continúen con los recortes o con el no aumento del presupuesto hacia el sector cultural.

Nada más. Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, diputada Fernández. Té ara la paraula la diputada Concepción Abellán, en nom del Grup de Catalunya en Comú Podem.

Concepción Abellán Carretero

Gracias, presidente. Pues, bueno, como bien ha dicho el diputado Rafael Bruguera, hace un año de esto y, la verdad, se ve un poco descompensada, que nos está pasando con todas las PR, todas las propuestas de resolución anteriores.

La verdad es que, bueno, voy a votar favorablemente a la propuesta de resolución, incluida también con la enmienda. Sí que es cierto que quería desde aquí aprovechar este espacio y dar todo el soporte desde nuestro grupo parlamentario a los trabajadores y las trabajadoras del Conservatori de Música Isaac Albéniz, de Girona, que además están haciendo una gran labor, una gran faena y lo hacen cada día y con un nivel de precariedad bastante alto, y ahí sí que es importante que..., que no es el único centro, sino que dentro del mundo de la cultura la precariedad está instalada y que es muy importante que se empiece ya a hacer políticas que vayan intentando eliminar toda esa precariedad que está viviendo el sector.

Y al final, si, como comentan, es cierto ese millón de euros de recortes..., que al final unos dicen que sí y otros dicen que no, a mí me queda un poco en el aire,

me ha quedado la duda. Si hay recortes no pueden ir nunca, los recortes, a parar en precariedad profesoral, a los trabajadores y a las trabajadoras. Así que todo nuestro apoyo a quien está levantando cada día el sector cultural.

Votaremos a favor de la propuesta de resolución, pero estaría bien que se aclarara el punto, porque entre unos y otros el punto de 1 millón sí, 1 millón no, parece broma, pero no lo es.

Un abrazo.

El president

Moltes gràcies, diputada Abellán. Té ara la paraula la diputada Sànchez. *(Pausa.)* No hi és la diputada Sànchez? *(Pausa.)*

Bé, el diputat Bruguera vol fer algun comentari com a grup polític que ha presentat aquesta proposta de resolució? I si no, passaríem a la votació en les condicions que abans hem establert.

Rafel Bruguera Batalla

President, podem passar a la votació.

El president

Perfecte. Abans de cridar a la votació, pot concretar exactament quines esmenes ha acceptat o si hi ha una transacció? I, en segon lloc, qui demana algun vot particular?

Rafel Bruguera Batalla

Sí, en aquesta proposta de resolució només s'havia presentat una esmena, per part dels grups parlamentaris de Junts per Catalunya i Esquerra Republicana, que ha estat acceptada. Per tant, es votaria el punt 1 de la proposta de resolució original i l'esmena acceptada al punt 2.

El president

Perfecte. Ningú demana una votació per separat de cap punt? *(Pausa.)* Molt bé. Doncs diputat Amelló? *(Remor de veus.)*

Maialen Fernández Cabezas

A favor.

El president

A favor. Diputat Bruguera?

Rafel Bruguera Batalla

A favor.

El president

Diputada Abellán?

Concepción Abellán Carretero

A favor.

El president

Diputada Alba Metge?

Alba Metge Climent

A favor. *(Pausa.)*

El president

No ho he sentit. Diputada Alba Metge?

Alba Metge Climent

A favor.

El president

A favor. I diputat Francesc Ten?

Francesc Ten i Costa

A favor.

El president

Perfecte. Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada amb 19 vots a favor, la unanimitat dels presents.

Proposta de resolució sobre l'anul·lació de les retallades pressupostàries en l'àmbit cultural

250-01033/12

Passem a la proposta de resolució número 6, presentada pel Grup de Ciutadans.

Héctor Amelló Montiu

Señor presidente, esta sí que la llevo yo.

El president

Té la paraula el diputat Amelló. Disculpi.

Héctor Amelló Montiu

Muchas gracias, presidente. Bien, nos pasó un poco, en esta PR, igual que nos pasaba en las PRs anteriores. Estamos hablando de una PR que ya se presentó el día 19 de noviembre del año 2019, hace ahora aproximadamente un año, pero que no ha llegado a debate hasta el día de hoy, un año después. Por lo tanto, algunas de las cuestiones que se van a debatir en esta propuesta de resolución, evidentemente, ya son extemporáneas, están fuera del momento. Pero aun así la hemos decidido mantener porque, por un lado, como reclamamos el 2 por ciento, creo que eso es un punto que se puede mantener; en cambio, no vamos a poder revertir ese recorte del 6 por ciento que se produjo a finales del año pasado sobre diferentes entidades culturales, y ese daño que se hizo a las entidades culturales, pues, no va a tener una fácil solución. Pero queríamos dejar constancia de que eso había sucedido y que nuestro grupo no está de acuerdo con esos recortes que se produjeron.

Como les decía, el pasado 6 de agosto del año 2019, el Departamento de Vicepresidencia publicaba en el *Diario Oficial de la Generalitat de Catalunya* una orden donde lo que venía a decir era que se aplicaría un recorte del 6 por ciento presupuestario sobre las entidades del sector público de la Generalitat de Catalunya, donde la Generalitat participa de forma mayoritaria. Y eso tenía una afectación sumamente grave sobre el Departamento de Cultura, que había visto afectados estos recortes presupuestarios, afectando a centros culturales, como podían ser, por ejemplo, el Museo Nacional de Arte de Cataluña, el Teatro Nacional de Cataluña, el Museo de Arqueología de Cataluña, el Museo de Historia, la Biblioteca Nacional, el Museo Nacional de la Ciencia y de la Técnica de Terrassa o el Museo de Arte de Girona, o la propia Agencia Catalana del Patrimonio Cultural, donde dichas afectaciones se terminaron traduciendo en suspender o posponer exposiciones, en reducciones drásticas del programa de actividades o en la paralización de inversiones y planes de expansión.

Con estos recortes, de lo que se estaba corriendo el riesgo en aquel momento, y más aún con todo lo que ha sucedido durante este año, de cierres culturales, era de que el sector cultural pudiera quedar en un estado de precariedad cuando ni tan siquiera se había logrado todavía recuperar la inversión que disponía el Departament de Cultura en los años previos a la crisis, cuando durante toda esta década no se había llegado todavía ni siquiera a una inversión del 0,8 del presupuesto.

Estos recortes que se produjeron en este año 2019 fueron cogidos con muchísima preocupación por los diferentes representantes de estas entidades culturales tan importantes para Cataluña y presentaron un comunicado público mostrando su disconformidad y su preocupación con los recortes, advirtiendo sobre el peligro de

desmantelamiento de los principales equipamientos culturales de nuestra comunidad autónoma.

Nosotros creemos que es obligación del Govern de la Generalitat y de las propias administraciones públicas velar y mostrar una especial sensibilidad por la cultura y el patrimonio cultural, porque consideramos que son ejes principales del desarrollo de nuestra cultura, de nuestra comunidad autónoma.

Desde Ciudadanos lo que reclamos es la centralidad de la cultura en las políticas públicas y al ser un eje estratégico vertebrador de la sociedad merece una protección y un compromiso real, y no podemos conformarnos ni quedarnos parados con promesas vacías y las frases hechas que realizan continuamente los partidos que dan apoyo al Gobierno.

Por eso, lo que nosotros veníamos a pedir aquí..., pero que nos hubiera gustado que se debatiera, sobre todo este primer punto, pues, a principios de año era revertir con carácter urgente el recorte presupuestario anunciado en esa orden del Gobierno sobre operaciones contables del ejercicio presupuestario del 2019, que suponían un recorte del 6 por ciento. Y otro punto que nosotros sí que creemos que es totalmente actual, que era adquirir el compromiso de que en los ejercicios presupuestarios el Departament de Cultura alcanzara un porcentaje del 2 por ciento en el presupuesto de la Generalitat de Catalunya.

Esto era lo que nosotros queríamos debatir. Entendemos que hay un punto que ha quedado totalmente desfasado, pero creemos que el otro es un punto totalmente debatible y que esperamos que todos los grupos puedan asumir.

El president

Moltes gràcies, diputat Amelló. Ara intervindran els grups que han presentat esmenes. En primer lloc, té la paraula la diputada de Jenn Díaz, en nom del Grup Republicà.

Jenn Díaz Ruiz

Gràcies, president. Bona tarda a tothom. Bé, com ja comentava el diputat Amelló, moltes d'aquestes propostes, i aquesta també, han quedat una miqueta desfasades, perquè sembla que estem ja en un altre univers, amb una pandèmia pel mig. Molts dels reptes que tenien el sector de la cultura i les polítiques públiques culturals eren enormes, però un any més tard resulta que ens hem adonat que moltes d'aquelles qüestions que nosaltres potser basàvem en retallades, en pressupostos i en tants per cent del pressupost general..., ens hem adonat que molts dels problemes que té la cultura són estructurals i són de base i, per tant, que el que necessita aquest departament i el sector és que es pugui fer aquesta reestructuració que vagi més enllà, començant per moltes qüestions que no tenen res a veure amb les competències de la Generalitat de Catalunya, però que en definitiva arreglarien molta d'aquesta desendreça que hi ha en el sector cultural.

Només voldria..., seré molt breu, faré només dos apunts. Nosaltres hem presentat una esmena que entenem que no s'accepta i que, per tant, votarem el text original, però el nostre interès en fer aquesta esmena és parlar d'aquest compromís d'apujar el finançament, perquè tots som conscients que el finançament del Departament de Cultura és molt inferior a les necessitats i els reptes de futur que té la cultura al nostre país. Però som conscients que ara mateix fa un any, probablement nosaltres podíem comprometre'ns a tenir aquest compromís, però ara mateix, a banda d'aquest compromís, ens trobem que estem al final d'una legislatura i que, per tant, moltes d'aquestes qüestions probablement..., una d'elles queda fora de temps perquè fa un any de la proposta i d'altres queden una mica extemporànies també, perquè som al final d'una legislatura i, per tant, moltes d'aquestes qüestions probablement corresponen ja a futures comissions de Cultura de la propera legislatura.

Voldria especificar que aquesta ordre de la que parlava el primer punt..., finalment les normes d'aplicació de l'ajustament previstes en aquesta ordre van acabar

permetent que les retallades es quedessin lluny d'aquest 6 per cent plantejat inicialment i que les actuacions realment prioritàries i inajornables s'executessin finalment.

És cert que d'això fa un any i, com dic, els reptes de futur i la problemàtica del sector de la cultura ara no són aquest 6 per cent, però volia deixar constància que finalment no es va arribar a aquest 6 per cent, perquè penso que és important. I també sobre el compromís de finançar. Com que no s'accepta aquesta esmena, doncs, hi votarem en contra. No perquè no estiguem d'acord que el sector i el Departament de Cultura necessiti més finançament i millors polítiques, no?, un finançament més adequat a les polítiques públiques que li cal fer a la Generalitat. Però en tot cas votar-hi a favor, essent conscient que no es podrà fer tal com marca aquesta proposició, doncs, seria equivocar-nos i fer-nos trampes al solitari.

Per tant, malgrat hi estem d'acord, i suposo que el meu company Ten farà una intervenció en la mateixa línia, hi votarem en contra, perquè malgrat que el compromís hi és, no podem assegurar-ho. I, per tant, farem aquest vot en contra, a contracor, diguem-ne.

El president

Gràcies, diputada Jenn Díaz. Té la paraula el diputat Francesc Ten, en nom del Grup de Junts per Catalunya.

Francesc Ten i Costa

Gràcies, president. Sí, és una PR extemporània, amb un contingut que donaria per parlar molta estona i fer un debat interessant sobre el finançament de la cultura, del qual jo apuntaré alguna cosa ara en els meus cinc minuts de rigor.

Jo entenc que ara no tocava, era una..., com l'anterior del conservatori, era per ser posposada *sine die* si és que als grups no els agrada, doncs, retirar-les. Però no té cap sentit en el context actual parlar d'això que es diu, el tancament de caixes que es va fer el mes d'agost de l'any 19, en uns pressupostos tan infrafinançats com estava l'any 19 el Departament de Cultura, i ho està encara. Imaginin-se en aquell moment quin era. Tancar, forçar que les entitats culturals del sector públic i les entitats adscrites haguessin de no continuar amb els seus plantejaments o els seus projectes per al tercer trimestre, si és que no els tenien ja blindats, diguem-ho així, doncs, no era del tot pertinent.

Però també som conscients que les competències del finançament del Govern de la Generalitat, doncs, són absolutament dures, infradotades i que, per tant, a vegades s'han de fer algunes accions que no ens agraden: els increments retributius, augment de la població de referència, increment de costos de tractaments mèdics, etcètera, i sobretot les competències que tenim atorgades amb relació als pressupostos que tenim. Per tant, això ens portaria a parlar del dèficit fiscal, perquè això s'arregla eliminant el dèficit fiscal.

Dit això, i per parlar també del finançament de la cultura, jo no sé si..., i ho he dit en les dues o tres darreres intervencions en comissió i en el plenari, em sembla. A mi em sembla que hi ha un altre model de finançament de la cultura que l'hem de posar sobre la taula, l'hem de saber trobar. No sé si el percentatge relatiu al total del pressupost és el camí correcte o si hem de parlar d'inversió pública que fa el Govern de la Generalitat per cada habitant de Catalunya.

Aquest any, en aquests moments en plena pandèmia i amb un sector infrafinançat, que està patint, que està defallint, desmembrant, el Govern de la Generalitat ha fet una aportació extraordinària a l'entorn de 35 milions d'euros, provinents de Feder, provinents de la rebaixa del dèficit i de dotacions extraordinàries. Aquests 35 milions són cinc euros per habitant. En un any tan complicat com aquest, si es poden buscar cinc euros per habitant, com es van buscar en l'increment de pressupost que hi va haver del 17 al 19, vol dir que hi ha un marge de deu euros per habitant que es podria posar sobre la taula en un termini de quatre anys, que això seria una gran injecció de diners, un gran procés, que, no?, ens trauria una mica d'aquest percentatge relatiu,

que en la mesura que creixi el pressupost de la Generalitat, sempre, aquest 2 per cent serà difícil d'abastar.

La proposta de resolució ens demana un 2 per cent en dos anys i a mi m'agradaria molt això, i a la companya Jenn Díaz i a tots els que estem aquí ens agradaria molt. Això vol dir doblar el pressupost de Cultura de la Generalitat i en les condicions actuals que jo els he expressat fa un moment, doncs, jo ho veig francament difícil. En canvi, el procés d'incrementar despesa per habitant, deu euros en un període de nova legislatura durant quatre anys pressupostaris, això és força més factible. Per tant, em sembla que hi ha una altra manera de treballar que em sembla que entre tots els grups parlamentaris hauríem de trobar un acord blindat i exigir, com a Parlament, instar el Govern que el compleixi.

Dit això, el nostre posicionament, com ja ha avançat la companyia Jenn Díaz, en el primer és: per extemporani, no ve a tomb a hores d'ara parlar del 6 per cent aquest del tancament de caixes; hi votarem en contra. I del segon, jo crec que en dos anys poder aconseguir això, en els termes de la manera que ha quedat la versió original, perquè hem de recordar que el senyor Héctor Amelló no ens ha acceptat les esmenes, doncs, també, malauradament, amb el dèficit fiscal d'aquest país és absolutament inassumible, ara per ara. Per tant, jo reclamo posar altres models de finançament sobre la taula.

Moltes gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, diputat Ten. Té ara la paraula el diputat Rafel Bruguera, per posicionar-se sobre aquesta proposta de resolució.

Rafel Bruguera Batalla

Sí; gràcies, president. Si no recordo malament, la presentació d'aquesta proposta de resolució va coincidir en el temps, més o menys, amb una visita que vàrem fer els membres de la Comissió de Cultura del Parlament al MNAC, al Museu Nacional d'Art de Catalunya, on vàrem ser molt ben atesos i millor tractats. I en el decurs d'aquesta trobada, precisament, vàrem estar parlant d'aquests dos temes que estem debatent en aquests moments i que Ciutadans va presentar, doncs, fa un any.

Efectivament, el primer punt de la proposta de resolució, bé, el votarem en diferit, diguem-ho, d'alguna manera, no? En el seu moment nosaltres ja vàrem denunciar, ara fa un any, la retallada del 6 per cent, o si se'n vol dir el tancament de caixes, que significava una retallada, una ordre de la conselleria d'Economia de la Generalitat, que això va afectar especialment els equipaments que ha comentat el senyor Amelló. Per tant, és veritat, és una cosa, diguem-ne, de passada, extemporània, però en aquests moments, encara que sigui en diferit, diguem-ne, nosaltres hi votarem a favor, perquè, ho repeteixo, en el seu moment, i per tant quan tocava, ja ens vàrem manifestar absolutament contraris a aquesta decisió.

I pel que fa al punt 2, un parell o tres de reflexions. És clar, aquest punt 2 fuig, s'aparta de la resolució unànime que en el seu moment va aprovar el Parlament, que demanava un acord polític entre els grups parlamentaris amb el Govern, i també amb el sector, per pactar un calendari, que no deien quin, però un calendari per tal que el pressupost de Cultura arribi al 2 per cent. Això està aprovat pel Parlament i està aprovat per, si no ho recordo malament, unanimitat de tots els grups parlamentaris.

És clar, si estem ara en una carrera a veure qui aconsegueix, doncs, que això es faci més aviat, bé, nosaltres també hi podem entrar i presentar una PR que digui que en un exercici s'arribi al 2 per cent. Bé, tots sabem les dificultats que hi ha, són evidents, però sí que reclamem que la consellera de Cultura hauria de liderar –i li he dit personalment i també ho he fet públicament– aquest acord, que ho podem fer abans que s'acabi la legislatura, de tal manera que això ens comprometi a tots. I ho he dit també al ple del Parlament en un parell d'ocasions el darrer mes.

Per altra banda, esgrimir que no s'ha de debatre segons quines qüestions perquè estem al final de la legislatura és tant com dir al president d'aquesta comissió, a l'amic Lluís Font, que no cal que convoqui cap més Comissió de Cultura. Per tant, em sembla un criteri absolutament, en fi, impresentable, francament, eh?, perquè continuarem fent comissions de Cultura i, per tant, podran continuar dient, en aquest cas em sembla que ho ha dit la diputada d'Esquerra Republicana, doncs, que s'està acabant la legislatura i que, per tant, ja no hi podem fer res. És clar que no. Escolti'm, la responsabilitat és de vostès.

I segona qüestió, respecte al tema del pressupost i del comodí del públic que es fa servir sempre quan es diu «si no tinguéssim dèficit fiscal, podríem tenir el 2 per cent de Cultura». Mirin, el pressupost de Cultura no arriba ni de bon tros, el d'avui, al del 2010, fa deu anys; al del 2010. Pregunto: és que el 2010 no hi havia dèficit fiscal? Per tant, em sembla que també és un argument baladí, un argument que no convenç, que no... Es pot fer servir, evidentment. Per justificar es pot justificar tot, el paper ho aguanta tot, però és obvi amb aquest argument que acabo de dir que no és així.

Per tant, malgrat que nosaltres haguéssim preferit que s'hagués acceptat l'esmena presentada, perquè ens sembla que enllaça més amb el contingut de l'acord unànime de tots els grups parlamentaris..., però no havent-se acceptat, si ho he entès bé, doncs, nosaltres hi donarem suport, amb el benentès que reclamem a la consellera de Cultura que lideri aquest acord i que, per tant, lideri aquesta taula de diàleg per adquirir un compromís polític per arribar al 2 per cent del pressupost de Cultura com més aviat millor.

El president

Moltes gràcies, diputat Bruguera. Té ara la paraula la diputada Concepción Abellán, per posicionar el Grup de Catalunya en Comú Podem, en relació amb la proposta de resolució.

Concepción Abellán Carretero

Gràcies, president. Bé, a aquesta proposta de resolució li ha passat el temps, ja ho ha dit el diputat Héctor Amelló, ja fa molt de temps, fa referència a una ordre de Vicepresidència i d'Economia i Hisenda que ja no és vigent. De fet, ni els pressupostos als que fa referència tampoc ho estan. Ja vam denunciar aquella retallada del 6 per cent que va fer l'agost de fa dos anys i per això ara mateix no té cap sentit.

De fet, aquest any hi ha nous pressupostos que, evidentment, s'han hagut d'adaptar a la nova realitat provocada per la crisi sanitària de la Covid, aquí i a tot Espanya, com tantes altres partides de tants altres departaments de la Generalitat. Els comptes del 2020 s'han vist superats per una situació que ningú havia previst.

Si ens agafem al fons de la proposta de resolució i l'adaptem a la realitat actual, és evident i fins i tot tenim l'obligació de mobilitzar tots els recursos necessaris perquè el teixit cultural del país no mori. Malgrat l'intent de millorar els comptes i la dotació pressupostària en aquest exercici, ens vam quedar lluny del que ens demanaven els sectors afectats, com bé ja s'ha dit abans, que era el 2 per cent.

Així doncs, reconeixem que no vam assolir els objectius marcats, però sí que vàrem millorar, en virtut de l'acord de pressupostos, les dotacions d'anys enrere perquè no passi el que havia passat l'agost amb les retallades del 6 per cent.

Ara és el moment de posar sobre la taula tots els recursos necessaris per evitar la desaparició del sector essencial. Sobre aquesta proposta de resolució, votarem en contra del primer punt, perquè ara mateix no té cap sentit, però votarem a favor del segon punt, perquè hi estem totalment d'acord.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada Abellán. Acabat el torn dels partits, a menys que el diputat Amelló vulgui afegir alguna cosa, procediríem a la votació.

Faríem votació separada del punt 1...

Héctor Amelló Montiu

Sí, para...

El president

...el punt 2...

Héctor Amelló Montiu

Perdón, presidente. Para posicionarnos sobre las enmiendas y explicar por qué no las hemos aceptado.

Muy breve, ¿eh? Sería raro que cuando contestan los partidos nacionalistas no echaran la culpa a otros de lo que son sus propias responsabilidades.

Y sí, tenemos que votar en diferido porque ha tardado un año entero en llegar esta propuesta de resolución a la Comisión de Cultura. Entonces lo que tenemos que pensar no es por qué la tendríamos que haber retirado, cosa que no vamos a hacer, porque lo que queremos es dejar constancia, sino que lo que nos tenemos que preguntar es por qué ha tardado tanto en llegar esta propuesta de resolución, como otras que se debaten hoy, aquí, porque ha tardado un año, que para mí no hay excusa posible cuando estamos hablando de la Comisión de Cultura.

Respecto a la enmienda, no la hemos aceptado porque nos da la sensación de que los partidos que dan apoyo al Gobierno le van pegando pataditas a la pelota para adelante; hablan mucho de que adquieren compromisos, pero después esos compromisos no se ven ratificados en ninguna parte, porque no lo vemos. Y ahora ya intentan cambiar el discurso hablando de inversión por habitante. A la hora de la verdad, en el momento que estamos, no importa mucho hablar de inversión por habitante como de alcanzar ese 2 por ciento, porque a la hora de la verdad estamos invirtiendo treinta y cinco euros actualmente por habitante, cuando lo deseable como mínimo tendría que estar rondando unos ochenta euros. Por lo tanto, tendríamos que pasar de treinta y cinco a ochenta; tendríamos que pasar del 0,8 al 2 por ciento.

A partir de ahí, cuando estuviésemos en torno a ese 2 por ciento, quizá –quizá– podríamos empezar a hablar de inversión por habitante. Hablo de 35 euros contando solo la inversión de la Generalitat, sin contar inversión del Estado, inversión de las diputaciones y, en fin, inversión de los ayuntamientos. Hablo simplemente del dinero que pone la Generalitat para Cultura.

Por lo tanto, a mí no me importa mucho si son ochenta euros por habitante o ese 2 por ciento, porque estaríamos hablando aproximadamente de lo mismo. A partir de ahí, si queremos hablar de un tanto por habitante o un tanto por ciento del presupuesto, pues lo podemos hablar. Pero yo creo que hace falta el compromiso y que ese compromiso se materialice, y a mí no me da la sensación de que los partidos que dan apoyo al Gobierno lo quieran materializar.

El president

Moltes gràcies, diputat Amelló.

Ara sí, procediríem a votar per separat el punt 1 i el punt 2.

Comencem pel punt 1.

Diputat Amelló?

Héctor Amelló Montiu

A favor.

El president

Diputat Bruguera?

Rafel Bruguera Batalla

A favor.

El president

Diputada Abellán?

Concepción Abellán Carretero
En contra.

El president
Diputada Díaz?

Jenn Díaz Ruiz
En contra.

El president
Diputat Ten?

Francesc Ten i Costa
En contra.

El president
Bé, del punt 1 hi ha 11 vots en contra i 8 vots a favor. Els vots en contra corresponen al Grup Republicà, Junts per Catalunya i Catalunya en Comú Podem, i els vots a favor, al Grup de Ciutadans i el Grup Socialistes i Units per Avançar. Per tant, aquest primer punt queda rebutjat.

Anem al segon punt.
Diputat Amelló?

Héctor Amelló Montiu
A favor.

El president
Gràcies. Diputat Bruguera?

Rafel Bruguera Batalla
A favor.

El president
Diputada Abellán?

Concepción Abellán Carretero
A favor.

El president
Diputada Jenn Díaz?

Jenn Díaz Ruiz
En contra.

El president
Diputat Francesc Ten?

Francesc Ten i Costa
En contra.

El president
Bé, aquest segon punt queda rebutjat, amb els vots a favor del Grup de Ciutadans, 6; Grup Socialistes i Units per Avançar, 2; Catalunya en Comú Podem, 1. Per tant, 9 vots a favor. I 10 en contra, corresponents al Grup Republicà i al Grup de Junts per Catalunya. I queda rebutjat, per tant, aquest segon apartat de la proposta de resolució número 6.

Proposta de resolució sobre l'ús de referències històriques correctes per la Generalitat

250-01041/12

Passem a la proposta de resolució número 7, sobre l'ús de referències històriques correctes per la Generalitat. Té la paraula el diputat Martín Eusebio Barra, en nom del Grup de Ciutadans.

Martín Eusebio Barra López

Sí; gracias, presidente. Otra propuesta presentada hace un año, pero, miren, en este caso no ha perdido vigencia, y no porque mencionemos datos de la edad media, no, sino porque seguimos viendo los mismos comportamientos.

En la introducción de esta propuesta hacemos referencia a este documento de 1812, *Memoria sobre el incierto origen de las barras de Aragón, antiguo blasón del condado de Barcelona*, en el que se demuestra ser falso..., haberlas concedido el emperador Carlos el Calvo, rey de Francia, al conde Wifredo, llamado «el Velloso»; absolutamente falso. Es que ni se habían inventado, no existían en el siglo IX los escudos de armas.

Su autor, el académico de la historia Don Joan de Sans i de Barutell, comienza así: «Desaparecieron ya los siglos de ignorancia, y de preocupación, en los que forjar cuentos para engrandecer el origen o acciones heroicas de una nación o de una familia poderosa era reputado por un verdadero mérito.» Y tras mencionar que si alguien se hubiera atrevido siglos atrás a combatir el supuesto origen del blasón habría sido expuesto al desprecio, añade: «Creo me será lícito discurrir en el asunto, y que mis compatriotas ilustrados, lejos de disgustarse conmigo, me darán las gracias por haber purgado de tal fábula la historia de nuestro país, que no necesita de falsas glorias para quedar al nivel de los más ilustres.»

Triste, muy triste que algunos sigan viviendo en aquellos siglos de ignorancia y sigan considerando un mérito forjar cuentos y falsas glorias, pero qué vergüenza ver que se les da pábulo desde instituciones o servicios públicos. Es vergonzoso que TV3 compre, pague y difunda documentales mentirosos sobre Leonardo da Vinci, o que seamos el hazmerreír de *The Guardian*, cuando titula «El Gobierno catalán paga 3 millones de euros a empresas vinculadas con la teoría de que Shakespeare era catalán.»

Esta propuesta la presentamos a raíz de que el Archivo Nacional de Cataluña el 5 de octubre del año pasado hizo este tuit: «#Taldiacomavui de 1319, ara fa set-cents anys, va néixer a Balaguer el rei Pere el Cerimoniós, Pere III de Catalunya-Aragó.» Falso, absolutamente falso. Pedro el Ceremonioso tuvo muchos títulos: por orden de importancia nobiliaria, de mayor a menor, fue el cuarto rey Pedro de Aragón; el segundo Pedro rey de Valencia; el primer Pedro rey de Mallorca; el primer Pedro rey de Cerdeña; el primer Pedro duque de Atenas; el primer Pedro Duque de Neopatria; el segundo Pedro conde de Ampurias, y el tercer Pedro conde de Barcelona. Sí, en orden nobiliario los condados no solo van detrás de los reinos, también van detrás de los ducados. Pero, en cualquier caso, ningún título de Cataluña, absolutamente ninguno. Que un archivo histórico oficial haga referencia a este insigne personaje llamándolo Pedro III de Cataluña-Aragón es una burla al personaje y a la historia.

Esta propuesta tiene un único punto en el que pedimos que la Generalitat y todos los entes que de ella dependen utilicen siempre referencias históricas correctas y dejen de dar pábulo a la pseudohistoria. No hacen falta falsedades y no tenemos por qué aguantar titulares vergonzantes.

Informo que no hemos aceptado la enmienda. Y sí, en su caso, lo defenderé en el turno correspondiente.

Gracias.

El president

Gràcies, diputat Barra. Tenen ara la paraula els grups que han presentat esmenes. En primer lloc, la diputada Titon Laïlla, en nom del Grup Republicà.

M. Assumpció Laïlla i Jou

Gràcies, president. I de manera molt breu, perquè crec que amb la seva exposició, senyor Martín Barra, quasi que es respon vostè mateix, perquè, òbviament, crec que tots els diputats d'aquesta cambra, i sobretot els membres de la Comissió de Cultura, compartim que no hem de donar paraigües a tots aquells que creen, doncs, una historiografia falsa, entre altres coses perquè jo no hi era al segle XII i, òbviament, tampoc soc historiadora, no és la meva especialitat i, per tant, si alguna cosa conec de la història és precisament pels grans reculls historiogràfics sobre els quals sempre s'hi arriba a través del consens.

Perquè, precisament, quan mires enrere la veritat és la que és, però, òbviament, amb el pas dels anys, i més quan estem parlant del segle XII, hi ha grans consensos sobre nomenclatura, grans consensos sobre fets històrics, que intenten també adaptar-los a la situació i al llenguatge històric actual.

Per tant, en aquest cas, nosaltres podríem dir-li que, òbviament, estem d'acord en instar el Govern que la Generalitat de Catalunya utilitzi sempre referències històriques contrastades, però nosaltres l'esmena que li plantejàvem precisament era aquesta de no donar pàbul, però no perquè no hi estiguéssim d'acord, sinó simplement perquè vostès ja donen per fet que la Generalitat de Catalunya fa això. I, per tant, neguem la major i no compartim aquest aspecte, entre altres coses perquè vostè també deia, no?, quan es parla del rei Pere III el Cerimoniós, «és III de Catalunya i Aragó, però és IV d'Aragó». I, per tant, també a vegades generes confusió si no clarifiques, quan fas referència a aquesta nomenclatura, de què estàs parlant, de quin regnat en aquest cas estàs parlant i, per tant, crec que era un matís totalment necessari i adequat, entre altres coses perquè entendrà que una institució com l'Arxiu Nacional de Catalunya es basa, precisament, en aquests grans consensos, com el que recull, per exemple, l'*Enciclopèdia catalana*.

Per tant, en aquest sentit, com que a més a més no ens ha acceptat l'esmena, no donarem suport a aquesta proposta de resolució.

El president

Gràcies, diputada Laïlla. Té ara la paraula la diputada Mònica Sales, del Grup de Junts per Catalunya.

Mònica Sales de la Cruz

Gràcies, president. Bé, nosaltres tampoc donarem suport a aquesta proposta de resolució.

Pere III de Catalunya-Aragó és la discòrdia que origina aquesta proposta de resolució. Li deia ara la diputada Laïlla, del Grup Republicà, i parlava de l'*Enciclopèdia catalana*, i em ve posar de manifest que des del 1968 ha fixat en bona mesura aquests usos onomàstics i fa servir aquesta denominació, que és motiu d'aquesta PR que estem debatent en aquest moment, «Pere III de Catalunya i Aragó», i aquesta és la referència literal que es pren per fer aquesta piulada. Pere IV d'Aragó, III de Catalunya-Aragó, II a València. Especificar, per contextualitzar, i per tant Pere III de Catalunya-Aragó.

Els consensos científics i socials se sustenten de l'anàlisi rigorosa i plural que es fa dels fets, essent conscients que ningú té la veritat absoluta i, per tant, vostès tampoc. I l'argumentació fa i construïx la història, com també ho fan el debat i la contractació de punts de vista.

Deia la diputada Laïlla que no és historiadora, i jo tampoc, però el que està clar és que amb aquestes idees d'acord és a partir de les quals Twitter, el Twitter d'aquest l'Arxiu Nacional de Catalunya, s'afegeix a donar contextos historiogràfics, tant par-

ticulars com generals, i evita fixar posicions i òptiques particulars en la història del país a què fa referència, no?

Jo tampoc hi era al segle XII, però els puc assegurar que visc en ple segle xxi i ho visc, a més a més, cada dia. El portaveu del seu grup parlamentari a la Comissió de Cultura ens deia fa una estona que nosaltres vivim de la confrontació, i la veritat és que potser ja n'hi ha prou. Jo soc aquí, certament, per construir una república, i no me n'amago, però no ho faré des de la confrontació.

Vostès a l'exposició de motius diuen en un moment determinat: «*Siguen existiendo formuladores de patrañas, creadores de fábulas inverosímiles y de glorias inexistentes*.» Haurien de parar molta atenció amb això de *los formuladores de patrañas y creadores de fábulas inverosímiles*, perquè també vostès estigmatitzen independentistes i estigmatitzen persones que lluiten per a aquesta república que jo defenso; també vostès acusen l'independentisme, per exemple, de ser violents i estan intentant construir un relat històric que no és real.

I, per tant, nosaltres avui votarem «no» a aquesta proposta de resolució, amb la mateixa contundència que s'hi ha referit abans la diputada Laïlla. Nosaltres estem a favor que la Generalitat de Catalunya i totes les seves dependències utilitzen sempre les referències històriques contrastades, només faltaria!, però és que aquesta proposta de resolució no és necessària i, per tant, nosaltres votarem que no amb aquesta contundència que li deia.

Vostès ens han acusat també, abans, d'utilitzar un llenguatge combatent quan utilitzem la paraula. Vostès també ho fan cada vegada que surten al faristol i, per tant, nosaltres també ho hem de poder denunciar.

Estem construint entre tots la història del nostre país i recentment vostès, per exemple, s'han permès el luxe de titllar d'*engendro* a allò que és llengua pròpia a casa nostra, no? I, per tant, haurien de tenir una mica de cura quan ens ataquen a nosaltres o ens diuen a nosaltres que estem intentant tergiversar la història.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada Sales. Té la paraula el diputat Rafel Bruguera, en nom del Grup Socialistes i Units per Avançar.

Rafel Bruguera Batalla

Amb la vènia del president, agrair-li al senyor Martín Barra la lliçó d'història en què cita Joan de Sans i de Barutell, el 1812, que li serveix d'argument per a la proposta de resolució en la qual es demana el que ja s'ha comentat, que el Govern de la Generalitat i els organismes que en depenen, doncs, tinguin especial cura amb les referències històriques, que siguin contrastades, que siguin autentificades i que s'utilitzin aquelles expressions que són compartides per la immensa majoria de la historiografia del nostre país, no? En això hi estem d'acord.

És veritat que la paraula «pàbul», que utilitza Joan de Sans i de Barutell..., probablement la connotació que tenia el 1812 no és ben bé la mateixa que avui, no? Per tant, home, potser es podria haver redactat la part dispositiva d'aquesta proposta de resolució amb un altre lèxic, no?, que no fos allò de pàbul... Em «xirria» una mica, diguem-ne, no?

Però, bé, en tot cas, a nosaltres no ens consta que hi hagi hagut, per part, ho repeteixo, del Govern i dels organismes que en depenen, una campanya massiva per falsificar o per transmetre teories històriques inexactes. Hi pot haver hagut algun cas concret; això pot ser, és possible, però d'això no se'n desprèn cap generalització.

En tot cas, nosaltres hi votarem a favor perquè s'extremin aquestes mesures, perquè efectivament poden donar peu a debats estèrils, debats absolutament estèrils que no condueixen enlloc i que no resolen el problema, sinó que abunden en els problemes i divideixen la nostra societat. I, en tot cas, nosaltres hi farem una votació a favor, preventiva, per dir al Govern i als seus organismes dependents que extremin

les seves mesures perquè en les seves comunicacions utilitzin sempre expressions que siguin compartides pel conjunt de la historiografia, i que són els tècnics i que són els experts i que, evidentment, no som cadascú de nosaltres.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat Bruguera. Té ara la paraula la diputada Concepción Abellán, per posicionar-se en nom del Grup de Catalunya en Comú Podem.

Concepción Abellán Carretero

Gràcies, president. Sincerament, costa haver de posicionar-se a aquestes alçades sobre un tuit amb la que està caient.

A veure, em sembla del tot obvi que les institucions dependents o que formen part de l'Administració de la Generalitat han de ser rigoroses i no donar peixet a teories només defensades per institucions de pseudohistòria a les que alguns membres del Govern són aficionats. Això és evident.

Per tant, podem estar d'acord en el fons de la proposta de resolució. Així mateix, en el 2018, l'Institut d'Estudis Catalans va realitzar una nota en què aclaria que la historiografia utilitzava els termes «Corona d'Aragó» o «Corona Catalanoaragonesa» sense ànim de manipulació o tergiversació.

Segons la declaració de l'Institut d'Estudis Catalans, cito textual, «tant l'expressió "Corona catalanoaragonesa" com la de "Confederació Catalanoaragonesa" són d'utilització habitual entre els historiadors, al marge de la seva procedència i sempre amb caràcter complementari i no alternatiu a la de "Corona d'Aragó", de la mateixa manera que s'utilitzen en altres contextos els termes "regne asturlleonès", "monarquia castellanolleonesa" o "monarquia hispànica"».

Així mateix, també, posem en consideració que amb l'acceptació de l'esmena hagués quedat una millora de la redacció i seria molt més fàcil donar-hi suport. Com que no ha estat així, doncs, votarem en contra d'aquesta proposta de resolució.

El president

Gràcies, diputada Abellán. El diputat Martín Barra vol fer una última intervenció?

Martín Eusebio Barra López

Sí. Yo no había mencionado a ningún miembro de esta comisión y algunos miembros se han dado por aludidos personalmente. No sé si alguna vez han hecho alguna trampa con la historia.

Miren, yo, evidentemente, no tengo la verdad absoluta, ni siquiera la tiene el Instituto de Estudios Catalanes. No existe la verdad absoluta, tenía razón.

Al señor Bruguera le tengo que decir que tiene usted toda la razón, aparte de que tiene el micro abierto no sé... Perdone. Tiene toda la razón. Y, de hecho, con la diputada que había contactado conmigo para ver si aceptaba la enmienda precisamente le reconocí..., hombre, he de reconocer que el redactado que he hecho es un poquito así, como duro, pero, bueno, pero si aceptaba la enmienda se desvirtuaba totalmente la propuesta, y por eso ha sido el hecho de no aceptarla.

Lo que, oyéndoles, entiendo, que esto de los grandes consensos en la historia, esto de que la mayoría de historiadores... Oyéndoles entiendo por qué votaron en contra de que historiadores de Cataluña vinieran a esta comisión...

Francesc Ten i Costa

President...

Martín Eusebio Barra López

...no hay mejor consenso que no oír al discrepante.

Francesc Ten i Costa

Sobre les esmenes o sobre tota la PR ens posicionem?

Gràcies.

Martín Eusebio Barra López

Sobre lo que el señor presidente me diga.

El president

Brevedad, por favor.

Martín Eusebio Barra López

Estaba hablando –sí, sí– de aquello de que querían retirar eso de que no se dé pábulo a su historia de la Generalitat y, claro, lo quieren dejar. O sea, querían quitarlo, perdón, ahora... Ve, ya me ha despistado el señor Ten. Disculpen. Querían quitarlo, claro, para seguir dando pábulo a pseudohistorias.

Miren, en muchas épocas se ha utilizado la historia como instrumento de politización, no es nada nuevo, ¿eh?, y es por mucha..., general, pero siempre ha sido por personajes de dudosa catadura moral y siempre para tapar los agujeros negros del presente.

Yo estoy con el señor Sans i de Barutell: Cataluña tiene una historia tan ilustre que no hace falta inventar nada. Así que ojalá dejemos de pagarle al Instituto nueva historia, ya que hablábamos de los que tergiversan la historia.

Gracias.

El president

D'acord. Passarem a votar. No hi ha cap demanda de fragmentar.

Per tant, diputat Amelló? *(Pausa.)* O diputat Martín Barra?

Martín Eusebio Barra López

Estaba... Disculpe el despiste, presidente. A favor.

El president

Diputat Bruguera?

Rafel Bruguera Batalla

A favor.

El president

Diputada Abellán?

Concepción Abellán Carretero

En contra.

El president

Diputada Titon Laïlla?

M. Assumpció Laïlla i Jou

En contra.

El president

I diputada Mònica Sales?

Mònica Sales de la Cruz

En contra, president.

El president

Per tant, hi ha 8 vots a favor, del Grup de Ciutadans i del PSC i Units per Avançar, i 11 vots en contra, d'Esquerra Republicana, Junts per Catalunya i Catalunya en Comú Podem. Per tant, la proposta de resolució queda rebutjada.

Proposta de resolució sobre la preservació i la catalogació dels fons audiovisuals

250-01059/12

Passem al darrer punt de l'ordre del dia, el número 8. Té la paraula la diputada Susana Beltrán, per presentar la proposta de resolució, en nom del Grup de Ciutadans.

Susana Beltrán García

Perdoni, president. No és nostra la proposta de resolució... *(Pausa.)* És dels comuns.

El president

Perdoni'm.

Concepción Abellán Carretero

Senyor president, la Proposta de resolució sobre...

El president

Perdó.

Concepción Abellán Carretero

...la preservació i la catalogació dels fons audiovisuals.

El president

Perdonin. Avui el president està una mica espès.

Té la paraula la diputada Concepción Abellán, per presentar la seva proposta de resolució relativa a la preservació i la catalogació dels fons audiovisuals. Disculpi.

Concepción Abellán Carretero

Gràcies, president. No, no, ja està bé, que has estat unes setmanes molt malament, o sigui que estàs disculpat de tot el dia! *(L'oradora riu.)*

A veure, el Govern ha de tenir la iniciativa a l'hora de crear un arxiu històric de l'audiovisual de Catalunya, que ha de servir per tenir un veritable arxiu global de tot el país, que ha de facilitar la digitalització de continguts i arxius de la Xarxa de Televisions Locals i així tenir un veritable arxiu útil de tot el país.

A TV3 s'ha fet molt bona feina per part dels professionals d'arxius de la casa i també caldria facilitar l'ús i l'accés públic d'aquest patrimoni i entendre la memòria audiovisual com a part imprescindible avui en dia del patrimoni cultural del país.

En aquest sentit, el... *(tall de comunicació)* ...ja ho va intentar... *(tall de comunicació)* ...modificacions de... *(tall de comunicació)* ...Catalana de Mitjans Audiovisuals, però ja no vam tenir... *(tall de comunicació)*, així que esperem que en aquesta comissió la proposta de resolució sigui millor, tingui molta més sort.

Sí que diem que acceptem l'esmena de Junts per Catalunya i després ja parlarem de les dues.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada Abellán. Té ara la paraula el diputat Ruben Wagensberg, en representació del Grup Republicà, que ha presentat una esmena.

Ruben Wagensberg Ramon

Gràcies, president. Hola a tothom, encantat de saludar-vos, en especial a vostè, president.

Doncs agraïm la proposta presentada pels comuns, perquè el patrimoni audiovisual sempre ha estat un valor històric cultural d'altíssim nivell i possiblement des de l'arribada de l'enregistrament audiovisual, que no fa res si ho relativitzem amb els 200.000 anys d'història de la humanitat, és l'arribada d'una de les millors eines de memòria històrica i cultural, de memòria i també de difusió. No cal dir el que va

suposar, per tant, també l'arribada de la televisió de manera massiva i majoritària a les llars i, és clar, també, doncs, internet.

El que passa és que segurament del que no hem estat mai prou conscients és de la importància de la preservació i de la catalogació, i menys encara ara, fins i tot, diria amb l'augment brutal de la creació de continguts i sovint també amb la liquiditat d'aquests. Ara podem escoltar testimonis de viva veu i veure les seves expressions, doncs, no ho sé, de fa quaranta, cinquanta o seixanta anys, i mai a la vida havia estat possible res així. Per tant, la preservació i la catalogació, la protecció, la salvaguarda, al final, no?, del que, ho repeteixo, mai hem estat prou conscients, és cabdal.

Ara bé, la preservació del patrimoni audiovisual és un tema molt complex i ampli que inclou des del cinema fins a les televisions públiques, privades, i diria que no només això, quan actualment tenim creadors generant produccions d'alta qualitat per a creadors independents, eh? Em refereixo d'alta qualitat i d'indubtable interès. I d'aquesta complexitat, per tant, també n'hem de ser conscients a l'hora de preveure com ho podem gestionar tot plegat.

I a França, per exemple, tot plegat està catalogat a la Cinemateca Francesa, que s'ocupa del patrimoni cinematogràfic, i l'Institut Nacional Audiovisual, en canvi, que té cura de la resta de produccions audiovisuals. Al Regne Unit, per exemple, funciona diferent, no?, és el British Film Institute el que engloba tots els aspectes. A Catalunya, d'acord amb la Llei del cinema del 2010, el patrimoni cinematogràfic està, doncs, en mans de la Filmoteca de Catalunya. Actualment recull uns aproximadament quaranta mil títols, tant en format analògic com digital. I pel que fa a l'audiovisual, és Televisió de Catalunya qui té cura de la preservació de la seva pròpia producció, en aquest cas segons el mateix model que apliquen altres televisions de l'Estat, com pot ser Euskal Telebista o Canal Sur.

I és per això que creiem molt oportuna aquesta proposta. Creiem oportú continuar preservant, tal com s'ha acordat, de fet, amb l'esmena presentada, i gairebé cito literalment, «els fons patrimonials audiovisuals públics, quant a suport pel corresponent organisme públic dipositari del mateix titular, i que aquests no puguin ser alineats ni subrogats a privats, aprofundint a millorar el model descentralitzat que tenim a Catalunya i estudiar nous mecanismes de coordinació i difusió».

Per tant, hi votarem a favor.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, diputat Wagensberg; un plaer veure'l. Té la paraula el diputat Francesc Ten, per posicionar-se també en relació amb l'esmena presentada.

Francesc Ten i Costa

Sí, president. Aquesta proposta de resolució toca un tema interessant en el qual a nosaltres ens provoca una certa contradicció, perquè és veritat que potser cal parlar sobre l'arxiu històric de l'audiovisual a Catalunya, però tenim dubtes que això sigui segmentant, com sembla que proposa una mica la proposta de resolució.

S'esmenta en l'exposició de motius la UNESCO. La UNESCO no..., en cap moment la citació que aquí ens fa de preservar la memòria, de preservar els arxius, en cap moment, defensa, i jo crec que la Llei d'arxius de Catalunya està en aquesta línia, de desvincular l'arxiu històric de l'audiovisual de la resta d'arxius històrics de Catalunya. Per tant, aquí no ens hi sentim còmodes, en aquest primer punt i, malauradament, hi haurem de votar..., haurem de fer un rebuig a aquest primer punt, perquè això ens portaria a parlar, doncs, de la Llei d'arxius i parlar-ne a un nivell en el qual no ens hauríem de desmarcar ara mateix del que el Govern ja està fent.

Aquesta PR ens presenta un model diferent que demana un debat al Parlament, però també un debat en el sector i un debat amb la resta de, doncs, la corporació, les televisions locals, els arxius comarcals... A hores d'ara, molts arxius comarcals estan donant cabuda a l'arxiu audiovisual del seu territori. Per tant, desmembrar-ho

d'això, a hores d'ara em sembla que no és el camí idoni, ara com ara, perquè li donem suport.

El tema és interessant, però ens sembla que el mateix sector d'historiadors, documentalistes i arxivers haurien de poder-hi dir la seva, més enllà del que avui en una proposta de resolució diguéssim nosaltres. El que creiem és que si això afectés la Llei d'arxius, com em temo que això afectaria, necessitaria un altre canal per ser debatut.

Jo li vull agrair a la diputada Abellán l'acceptació de l'esmena del punt 2. I en el punt 1, malauradament, doncs, hi farem un vot desfavorable.

El president

Moltes gràcies, diputat Ten. Té ara la paraula la diputada Susana Beltrán, per posicionar-se amb relació a la proposta de resolució.

Susana Beltrán García

Gràcies, president. Des del meu grup li hem donat una perspectiva diferent. La mateixa resolució dels comuns ens recorda que la UNESCO diu que els arxius audiovisuals són una pedra angular de la memòria del món, i en aquest sentit, i més ara amb tota la pandèmia, amb el confinament que hem patit pràcticament arreu del món, és més important que mai preservar aquests fons audiovisuals, perquè no només seran memòria històrica, sinó que també seran memòria cultural i segurament, doncs, una manera diferent, en aquests mesos, d'entendre també la cultura.

Per això, i en aquest sentit, nosaltres votarem a favor d'aquesta proposta de resolució, posant èmfasi precisament en la preservació del patrimoni audiovisual.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada Beltrán. Té ara la paraula el diputat Rafel Bruguera, en nom del Grup Socialistes i Units per Avançar, per posicionar-se en relació amb la proposta de resolució.

Rafel Bruguera Batalla

Sí. Nosaltres compartim fil per randa la intervenció del diputat Francesc Ten, eh?

Aquesta proposta de resolució, presentada per Catalunya en Comú Podem, posa sobre la taula un tema molt important, molt interessant. I, per tant, jo em quedaria amb això, eh?, vull dir amb el fet que planteja un tema que cal treballar, que no es pot resoldre amb una proposta de resolució, però que obre un camí interessant i que cal tenir en compte.

Efectivament, aquest futur arxiu de l'audiovisual, que em sembla interessant la idea, caldria veure com s'incardina amb la Llei d'arxius, però també amb el Sistema d'Arxius de Catalunya, eh?, amb el SAC.

Efectivament, amb el punt 1 nosaltres també hi tenim una certa discrepància en el sentit que molts fons audiovisuals, per exemple de televisions locals o comarcals, estan dipositats en els seus arxius corresponents, locals i/o comarcals, i no sé si això s'ha de canviar. En tot cas, el que sí que s'hauria de fer és que en el marc del Sistema d'Arxius de Catalunya..., veure com s'encaixa tot plegat. I, per tant, nosaltres ens volem fixar, en aquesta proposta de resolució, en el que planteja de fons, no tant el text concret, perquè hi tindríem matisos a fer, però en tot cas sí que obre un camí, una línia de treball de tot el tema de memòria oral, cada vegada més important també per a la historiografia.

Per tant, nosaltres hi votarem a favor, eh?, nosaltres votarem a favor però interpretant aquest vot afirmatiu com l'inici d'un treball que ha de ser molt més profund i que s'ha de veure en el marc de la Llei d'arxius i també en el marc del Sistema d'Arxius de Catalunya, del qual el meu grup parlamentari, en boca d'aquest diputat, doncs, ja en el seu moment fa temps va formular una interpel·lació al Govern i una proposta de resolució que es va aprovar per unanimitat, i que em consta que el

Govern..., en fi, potser més lent del que aquest diputat voldria, però que està més o menys seguint.

I, per tant, tot plegat, doncs, em sembla que és interessant, però, ho repeteixo, amb un debat que caldria tenir amb més assossec, amb més tranquil·litat i més global, per encaixar els interessos que hi puguin haver una mica diferents, però que es poden, efectivament, coordinar en el marc tant de la Llei d'arxius com del Sistema d'Arxius de Catalunya.

El president

Moltes gràcies, diputat Bruguera. Si la diputada Concepción Abellán vol fer una intervenció final...

Concepción Abellán Carretero

Sí, molt breu. Sobre l'esmena, bé, l'acceptem perquè la millora i l'amplia i, per tant, estem d'acord amb el que diu i per això l'acceptem.

I agraïm el suport de la majoria dels grups parlamentaris per donar suport a tota la proposta de resolució. Malgrat que alguns no estem d'acord en algun punt per discrepàncies, és important que s'obri el debat i per això aquí està la proposta de resolució i a partir d'aquí, doncs, anem treballant, anem proposant i anem buscant aquestes contradiccions i aquests problemes en concret que anem trobant per buscar solucions que vagin més enllà i que posem a debat qüestions de fons com aquest tema.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada Abellán.

Procedirem a la votació per separat del punt 1, en primer lloc, i del punt 2 de la proposta de resolució número 8.

Per tant, diputada Beltrán, amb relació al punt 1?

Susana Beltrán García

El Grup de Ciutadans, president?

El president

Sí, si us plau.

Susana Beltrán García

Ah, a favor.

El president

Diputat Bruguera?

Rafel Bruguera Batalla

A favor.

El president

Diputada Abellán?

Concepción Abellán Carretero

A favor.

El president

Diputat Wagensberg?

Ruben Wagensberg Ramon

Abstenció al punt 1.

El president

Abstenció. I diputat Ten?

Francesc Ten i Costa

Rebuig; en contra.

El president

Per tant, el punt 1 té 9 vots a favor, dels Grups Ciutadans, Socialistes i Units per Avançar i Catalunya en Comú Podem; 5 vots en contra, de Junts per Catalunya, i 5 abstencions, del Grup Republicà.

Ara anem a l'apartat 2 de la proposta de resolució.

Diputada Beltrán?

Susana Beltrán García

A favor.

El president

Gràcies. Diputat Bruguera?

Rafel Bruguera Batalla

A favor.

El president

Diputada Abellán?

Concepción Abellán Carretero

A favor.

El president

Diputat Wagensberg?

Ruben Wagensberg Ramon

A favor.

El president

Diputat Ten?

Francesc Ten i Costa

A favor.

El president

Bé, 19 vots, la unanimitat dels presents. Queda aprovat el punt 2 de la proposta de resolució número 8.

Sense més punts a l'ordre del dia, donem per conclosa aquesta sessió i ens convoquem per a la propera.

Gràcies a tots els diputats i diputades presents i a les persones que ens han estat seguint. Bona tarda.

La sessió s'aixeca a un quart de set del vespre.